

ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ „НЕОФИТ РИЛСКИ“

ФАКУЛТЕТ ПО ИЗКУСТВА

КАТЕДРА „ХОРЕОГРАФИЯ“

Иньпин Уан

**ХОРЕОГРАФСКИ ИНТЕРПРЕТАЦИИ НА ТАНЦОВИ ДРАМИ,
АДАПТИРАНИ ПО КИТАЙСКИ ЛИТЕРАТУРНИ ПРОИЗВЕДЕНИЯ**

**Автореферат на дисертационен труд
за придобиване на образователната и научна степен „Доктор“**

Научен ръководител: проф.д.н. Анелия Янева

Благоевград

2024

Дисертационният труд е обсъден и насочен за защита от катедра „Хореография“ при ЮЗУ „Неофит Рилски“ на 18.02.2025г.

Общият обем на труда е 170 страници, от които 164 стр. основен текст. Библиографията включва общо 56 източника - книги статии, интернет източника.

Научно жури:

- Доц. Георги Гаров (вътрешен)
- Проф. Николай Цветков (вътрешен)
- Проф. д-р Андроника Мартонова - ИИИЗК - (външен)
- Проф. д-р Мария Илиева НМА (външен)
- Проф. д.н. Венцислав Димов - СУ (външен)

Резервни членове:

- Проф. д.н. Румен Потеров (вътрешен)
- Проф. д-р Даниела Дженева - АМТИИ (външен)

Защитата на дисертационния труд ще се състои на **14.05.2025** от 10 ч. в заседателната зала 1571 А – УК 1 на ЮЗУ „Неофит Рилски“, Благоевград, на заседание на научното жури, определено със Заповед №885 от 20.03.2025 г. на Ректора на ЮЗУ „Неофит Рилски“.

СЪДЪРЖАНИЕ на ДИСЕРТАЦИЯТА

	Стр.
Увод	5
1. Актуалност на темата	5
2. Изследователски характер на проблема	7
3. Цел на изследването	8
4. Задачи на изследването	9
5. Структура на изследването	10
6. Очаквани резултати	11
Първа глава. Връзка между литературните произведения и техните адаптации в танцовия театър	12
Част I. Сходства и различия между литературните произведения и танцовите постановки	14
1. Изразни средства: език и тяло	14
2. Наративен стил: Линейно повествование и абстрактно представяне	16
3. Механизми за предаване на емоции и идеи: директно изложение и образно изразяване	18
4. Начини на възприемане на съдържанието и взаимодействие с публиката: потапящо четене и визуални преживявания	21
Част II. Свързаност на литературните произведения с техните адаптации в танцовия театър	23
1. Условия и възможности за адаптиране на литературни произведения към танцов театър	23
2. Основни положения и принципи на адаптиране на литературни произведения към танцов театър	27
3. Значение на адаптирането на литературни произведения в танцовия театър	31
Част III. Историческа връзка между китайската литература и адаптациите за танцов театър	34

1. Произход на литературната адаптация в китайския танцов театър	34
2. Адаптация на китайски литературни произведения в танцовия театър	36
Втора глава. Хореографски практики при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки	41
Част I. Историческа еволюция на танцовите постановки, адаптирани от китайски литературни произведения	41
1. Периодът от началото на 80-те до 90-те години на XX век	42
2. След края на 90-те години на XX век	51
Част II. Пътища за адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки	63
1. Директна адаптация на литературни произведения в танцови постановки – анализ през призмата на танцовата постановка „Сън в алени покои“	64
2. Непряка адаптация на драматични литературни творби в театрални постановки и от театрални постановки в танцов театър – анализ през призмата на танцовата постановка „Гръмотевична буря“	73
3. Непряка адаптация на литературни творби във филми и от филми в танцов театър – анализ през призмата на танцовата постановка „Радиовълни“	85
Част III. Многоизмерни интерпретации на китайските литературни произведения, адаптирани в танцови постановки	94
1. Разнородни интерпретации на едни и същи литературни произведения в танцовия театър	94
2. Театрално представяне на танцовите постановки	98
Трета глава. Хореографски стратегии при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки	103
Част I. Усъвършенстване и изграждане на образите на персонажите	103
1. Усъвършенстване на образите на персонажите	103
2. Изграждане на персонажи с типични характери	108
3. Използване на езика на танца	117
4. Символизация и метафоризация на литературните образи	123

Част II. Извличане и реконструиране на сюжета	124
1. Извличане на конфликтите и основните събития	124
2. Преструктуриране на сюжета и взаимоотношенията между персонажите	126
3. Изразяване и разширяване на емоциите	127
Част III. Структура и повествование на танцовите постановки, адаптирани от литературни произведения	129
1. Постановки с „театрална структура“ на повествованието	130
2. Постановки с „психологическа структура“ на повествованието	132
Четвърта глава. Съдържание, стойност и препоръки при адаптиране на китайски литературни произведения в танцов театър	134
Част I. Литературно съдържание и стойност	134
1. Осъществяване на кросмедийно предаване на литературните произведения	134
2. Обогаляване на интерпретациите и надграждане на стойността на литературните произведения	137
Част II. Съдържание и стойност на танцовите постановки	140
1. Засилване на „целенасочеността“ на танцовите постановки	140
2. Пътища за иновации в хореографията на танцовия театър	142
Част III. Тенденции в развитието на адаптациите на литературни творби за танцов театър и свързани с тях препоръки	143
1. Тенденции в развитието на адаптациите на литературни творби за танцов театър	144
2. Препоръки при адаптирането на литературни произведения в танцов театър	145
Заклучение	150
1. Основни констатации	152
2. Изводи от изследването	153
3. Структура на дисертационния труд	154
Обобщение	156
Приноси на дисертационния труд	156
Библиография	160

Списък на публикациите	165
Биография на автора на статията Инпин Уан	165

СЪДЪРЖАНИЕ НА АВТОРЕФЕРАТА

Увод	7
Глава 1. Връзка между литературните произведения и техните адаптации в танцовия театър	14
Глава 2. Хореографски практики при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки	16
Глава 3. Хореографски стратегии при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки	21
Глава 4. Съдържание, стойност и препоръки при адаптиране на китайски литературни произведения в танцов театър	26
Заклучителни бележки	29
Библиография	31
Справка за приносните моменти в дисертацията	37
Кратка професионална биография на Инпин Уан	40
Публикации по темата на дисертацията	45

УВОД

1. Актуалност на темата

Адаптирането на танцови постановки по литературни творби е утвърдена традиция в западния танцов театър, в който световноизвестни постановки като „Анна Каренина“, „Ромео и Жулиета“ и „Дамата с камелиите“ представляват успешни адаптации на класически литературни произведения. Китайският танцов театър, макар и дълбоко повлиян от западния модел, в началото на своето развитие е съсредоточен главно върху традиционния оперен двигателен език, който включва и елементи от танцовия театър, но без ясно изразен фокус върху избора на теми за танцови постановки, адаптирани въз основа на литературни произведения. Постепенно, обаче, с оглед на художествените закони на самия танцов театър и нуждите от развитие на жанра в страната, адаптацията на литературни произведения се утвърждава като значима характеристика на творческия процес в китайския танцов театър.

Тенденцията за адаптация на литературни произведения като основа за танцови постановки се заражда още в ранния етап от развитието на китайския танцов театър, като през средата на 50-те години на XX век, хореографите и режисьорите адаптират предимно китайски оперни текстове. В резултат на това се появяват редица значими китайски национални танцови постановки като „Легенда за бялата змия“, „Краварката и тъкачката“, „Лотосовият фенер“ (по текст на операта „Разцепване на планината и спасяване на майката“ и „Обществото на кинжала“ (по текст на операта „Обществото на кинжала“) и др., всички базирани на текстове от традиционната китайска опера. През 60-те години на XX век този процес бележи ново развитие, предопределено от политическите условия на времето. През 1965 г. Пекинската танцова академия адаптира съвременния роман „Червената снаха“ от Лиу Джъся в танцова постановка със същото заглавие (въз основа на текста на едноименната Пекинска опера). „Червената снаха“ се превръща в първата танцова постановка, адаптирана по роман и поставя основите за бъдещите адаптации на китайски литературни творби за танцов театър.

През същия период в китайския танцов театър се появяват и адаптации на

филмови произведения, като „Червената жена войник“, както и адаптации на оперни произведения, като „Белокосата девойка“. Тези танцови постановки създават основа за явлението, при което литературни произведения биват непряко адаптирани за танцов театър чрез други художествени форми. Макар и в този период танцовите адаптации да включват оперни и филмови текстове, както и романи, едва в началото на 80-те години на XX век тези адаптации започват да играят водеща роля в развитието на танцовия театър в Китай.

В началото на 80-те години на XX век, с края на Културната революция¹ и нуждата от възраждане на танцовия театър, китайските хореографи започват да обръщат внимание на литературните произведения на родни автори. В този период се формират две основни направления в интерпретациите на литературни творби в танцовия театър: първото е свързано с адаптации, базирани на класическата литература, включително произведения като романа „Сън в алени покои“ и „Митове и богове“ и др.; второто е насочено към модерната и съвременната литература и обхваща адаптации на емблематични произведения на писатели като Лу Сюн², Ба Дзин³ и Цао Ю⁴.

Интересен е фактът, че танцовите постановки от втория тип сякаш по-добре отговарят на артистичната концепция на известния китайски хореограф и изкуствовед У Сяобан за „поемане по пътя на реализма в танцовото творчество“. Това може да се обясни с факта, че модерната литература носи отпечатък на времето, в което е създадена, а нейното съдържание, конотация и дух отразяват социалните реалности и са по-пряко свързани с живота на хората. Реалистичният

¹ Културната революция (1966–1976) е политическа кампания в Китай, ръководена от Мао Дзедун, с цел утвърждаване на социалистическата идеология и елиминиране на „буржоазни“ елементи и традиционни културни практики. Кампанията води до мащабни репресии, насилие и дълбоки социални промени.

² Лу Сюн (1881–1936 г.) е китайски писател, есеист и общественик, считан за един от основателите на съвременната китайска литература. Той е известен със своите социални и политически критики, както и с отразяването на тежкото положение на обикновения човек в китайското общество. Неговите произведения, като „Истинската история на А-Кю“ и „Дневникът на един луд“ отварят нова страница в развитието на китайската проза през XX век.

³ Ба Дзин (1904–2005) е един от най-видните китайски писатели на XX век. Той е известен със своите романи и есета, които изследват социални и политически теми, като семейната трилогия „Семейство“, „Пролет“ и „Есен“. Ба Дзин е също активен общественик и привърженик на демократичните идеи. Умира на стогодишна възраст през 2005 г.

⁴ Цао Ю (1910–1996) е китайски драматург, смятан за един от основоположниците на съвременния китайски театър. Той е най-известен с пиеси като „Гръмотевична буря“ (1934) и „Пекинската къща“ (1957), които разглеждат социални и морални конфликти в традиционното и модерното китайско общество. Творбите му често се фокусират върху вътрешната борба на героите и социалната несправедливост.

подход на тези адаптации е в съответствие с възгледите на У Сяобан, според когото „реализмът не е просто имитация на живота и копиране на реалността, а формиране на разнообразни и типични характери.“ От друга страна, адаптациите на класическа литература, с изключение на романа „Сън в алени покои“, който продължава да се радва на висока популярност, се срещат значително по-рядко след 80-те години на XX век. За разлика от тях, танцовите постановки, базирани на произведенията на бележити писатели като Лу Сюн, Ба Дзин и Цао Ю, се развиват активно и постепенно се утвърждават като типично явление в китайския танцов театър.

Настоящата дисертация се фокусира върху този феномен, като предлага задълбочен анализ на танцовите постановки, адаптирани от творби на модерната и съвременната китайска литература, с цел да се изследват в дълбочина техните характеристики и развитието на китайския танцов театър.

2. Изследователски характер на проблема

Феноменът на адаптацията на съвременната китайска литература в танцовия театър е обект на засилено внимание от страна на професионалистите в танцовата индустрия. Въпреки че съществуващата литература по темата често подчертава значението на литературните персонажи в процеса на създаване на адаптирани танцови постановки, тези изследвания обикновено остават на теоретично ниво, докато на техническо ниво липсват практически изследвания. Изследователските анализи се фокусират предимно върху езика, структурата, съдържанието и конотациите на адаптираните танцови постановки, но не отделят достатъчно внимание на процеса на трансформиране на литературния текст в сценичен танцов текст.

Ключовите въпроси, които остават недостатъчно проучени, включват: Как литературните персонажи се преобразуват и усъвършенстват, за да се впишат в рамките на танцовия театър? Какви форми на танцовото изкуство се използват, за да се изгради и предаде образът на тези персонажи? Как сюжетът на литературното произведение се трансформира в сюжет за танцовия театър? Как литературната структура се адаптира към структурата на танцовия спектакъл? В Китай все още липсват задълбочени изследвания, които да разглеждат тези

въпроси, свързани с преобразуването на литературните образи, сюжети и структури в контекста на танцовия театър. Именно тази празнина в изследванията предопределя целта на настоящата дисертация.

3. Цел на изследването

Въпреки че литературният текст неизменно служи като основа за изграждането на сценичното произведение, най-важната задача на хореографите е да преобразуват литературното изкуство във физическо изкуство. Настоящата дисертация се стреми да разгледа създаването на адаптирани танцови постановки като процес на „визуална“ трансформация на литературните произведения за сцената. Работата на хореографа не се ограничава до прехвърлянето на сюжета на литературната творба в наративна форма, подходяща за танцово изпълнение, а включва и интегрирането на различни сценични и художествени елементи. Обработката на литературния текст представлява само предварителен етап от създаването на спектакъла, а крайният резултат изисква активната роля на хореографа, който използва художествените средства на танцовия театър, за да съчетае различни аспекти на изкуството. Затова настоящата дисертация се фокусира върху изследването на връзката между онтологията на литературата и онтологията на танцовия театър. От гледна точка на хореографската практика, в изследването се анализират и обобщават процесите на трансформация на теми, хореографски стратегии, съдържание и художествени стойности от литературата в танцовото изкуство. В този смисъл, изследването цели да предостави многостранен и задълбочен анализ на процеса на адаптация на литературни творби за танцов театър.

Основната цел на настоящата дисертация е да систематизира и анализира адаптираните от китайската литература танцови постановки на теоретично ниво, чрез проследяване на тяхното историческо развитие, идентифициране на основните им характеристики и класифициране според специфичните им особености. Теоретичното изследване се фокусира върху съдържанието на адаптациите, методите, използвани от хореографите, и стратегиите за адаптация, допринасяйки за обогатяване на съществуващото знание в областта. Извършен е и задълбочен анализ на значението и художествената стойност на адаптираните

произведения, което ще стимулира по-нататъшни изследвания на танцовите постановки, базирани на литературни текстове.

На второ място, с цел обогатяване на практическите изследвания на танцовия театър, настоящата дисертация съчетава теоретичния анализ с конкретни примери на литературни произведения, адаптирани за танцовата сцена. Тази интеграция между теория и практика позволява извличането на полезен опит и създаването на парадигми, които да подпомогнат хореографите в тяхната работа, особено когато става въпрос за представянето на литературни произведения чрез средствата на танцовото изкуство.

4. Задачи на изследването

Танцовият театър, базиран на литературни произведения, се е утвърдил като важен компонент от развитието на танцовото изкуство в Китай. По отношение на процеса на преобразуване на литературата в танцов театър, освен директната адаптация, хореографите често се позовават на пиеси или филми, които вече са адаптирани от литературни произведения, използвайки ги като визуални референции. При интерпретацията на литературните творби, хореографите и режисьорите избират между различни подходи, съобразени с актуалните времеви и социални контексти: вярност към оригинала, персонализирани интерпретации или нови интерпретации. В практическата реализация, хореографите ясно осъзнават, че всички стратегии за адаптация целят да представят пълноценно литературните персонажи чрез танцовия език. Затова, преобразуването на литературните герои в герои на танцовия театър, на литературния сюжет в сюжет за танцово представление, и на литературната структура в сценична структура трябва да се основават на принципите на танцовото изкуство. Крайният резултат е създаването на образи, които не само следват духа на оригинала, но и предават неговата същност по художествен и автентичен начин.

Настоящото изследване има следните задачи:

1) Систематизиране на историческата линия и обобщаване на ключовите исторически характеристики на танцовите постановки, адаптирани от

литературни творби.

2) Класифициране на различните типове адаптации и обяснение на тяхното съдържание.

3) Изследване на методите за адаптация и обобщаване на стратегиите, използвани при тяхното реализиране.

4) Анализиране на значението и стойността на процеса на адаптация.

5. Структура на изследването

Дисертацията се състои от увод, четири основни глави и заключение.

В увода са представени целите и значението на изследваната тема, съществуващите изследвания в областта на танцовия театър, както и методологията, която ще бъде използвана за постигане на целите на изследването.

Първа глава е посветена на връзката между литературните творби и техните адаптации в танцовия театър. Най-напред са разгледани онтологичните характеристики на литературата и танцовия театър, за да се изяснят техните специфични особености. Извършено е сравнение между общите и различните аспекти на двете форми на изкуство, с цел да се идентифицират ключовите фактори и моменти, които играят роля в процеса на адаптиране на литературни произведения за танцовата сцена. След това е изследвана историческата връзка между литературата и танцовия театър, като се акцентира върху произхода, характеристиките и текущото състояние на адаптациите в китайския танцов театър.

Втора глава се фокусира върху практиката на адаптиране на литературни творби в танцовия театър, основаваща се на принципите на естетиката. Тази глава продължава анализа от първа глава, като разглежда естетическите концепции на китайските хореографи и тяхното възприемане от публиката. Особено внимание е обърнато на материалите, използвани за адаптации, методите за тяхното осъществяване, както и интерпретативните подходи, които хореографите прилагат в различни исторически и социални контексти.

Трета глава е съсредоточена върху стратегиите за адаптация, основани на художествените принципи на танцовия театър. Тук се разглеждат психологията

на хореографите и режисьорите при адаптацията на литературни произведения, като се набляга върху техническите аспекти на тази адаптация. Главата предлага важни референции и практически насоки за хореографите и режисьорите, като анализира как литературните персонажи, сюжети и структури се преобразуват в танцовия театър, при спазване на художествените закони на тази форма на изкуство.

Четвърта глава разглежда съдържанието и стойността на адаптациите на китайската литература в танцов театър, както и свързани с тях предложения. Тази глава анализира значението на адаптацията както от гледна точка на литературното изкуство, така и от гледна точка на танцовия театър. Проведен е задълбочен анализ на социалното и културното въздействие на това явление.

В заключението е извършено обобщение на изследователската работа и многоизмерен обзор на процеса на създаване на танцови постановки, адаптирани от китайски литературни творби.

6. Очаквани резултати

Настоящата дисертация изследва процеса на адаптация на китайски литературни творби в танцови постановки, като обстойно анализира връзката между двата вида изкуство. Проучването обхваща историята, съдържанието, стратегиите и стойността на адаптациите, обобщавайки пътищата и методите за трансформиране на китайската литература в танцовия театър. В резултат на това се формулират уникални подходи за успешното превръщане на китайски литературни произведения в танцови постановки, които могат да послужат като ценен опит при създаването на бъдещи представления от този тип и да увеличат ефективността на процеса.

В допълнение към това, в ерата на комерсиализация и масово аудиовизуално производство, изследването на адаптациите на китайски литературни произведения за танцовата сцена не само ще разшири обхвата и влиянието на литературата, но и ще предложи важни насоки за запазване на въздействието на класическите литературни произведения и поддържане на тяхната актуалност и жизненост.

Глава 1.

Сходства и различия между литературните произведения и танцовите постановки

Първата глава на дисертацията разглежда връзката между китайската литература и адаптацията на танцов театър и нейното историческо развитие, анализира приликите и разликите между двете форми на изкуство по отношение на средата, стила на разказване, емоционалното предаване и възприемането от публиката и изследва условията, принципите и практическите предизвикателства при адаптирането на литература към танцов театър.

На първо място, като две различни форми на художествено изразяване, литературата и танцовият театър имат значителни различия в медиите. Литературата разчита на езика и текста, за да предаде мисли и емоции, докато танцовият театър се изразява чрез физически движения. Литературата обикновено има сложни сюжети и дълбоки психологически описания, докато танцовият театър набляга на визуалните ефекти и сетивните преживявания, представяйки емоциите чрез динамични сцени.

Разказът също е една от основните разлики между литературата и танцовия театър. Литературата обикновено е линейна, с ясна времева логика, която описва в детайли вътрешния свят и емоционалните колебания на героите. Танцовият театър, от друга страна, е по-абстрактен, със сценични образи, реквизит, осветление и други елементи, които работят заедно, за да завършат разказа. Повествованието в танцовия театър разчита на връзката между пространство и действие и му липсват подробното описание и психологическото изобразяване в литературата.

Различен е и механизмът на предаване на емоциите и мислите. Литературата може да прави директни изявления чрез езика и ясно да изразява емоции и мисли, докато танцовият театър предава емоциите чрез символи и образи на движението. Емоциите в танцовия театър се изразяват повече чрез елементи като танцови движения, декори и музика, а публиката трябва да интерпретира образите на

сцената чрез собствения си сетивен опит.

По-нататък се изследва историческата връзка между адаптирането на китайската литература към танцовия театър, особено влиянието на съветското танцово театрално творчество върху Китай след основаването на Нов Китай. Съветската традиция да се черпи от литературата при създаването на танцов театър оказва дълбоко влияние върху китайското танцово театрално творчество. В началото на 50-те години на XX век китайските артисти започват да адаптират оперни текстове в танцов театър, с което поставят началото на литературните адаптации на танцов театър в Китай.

През 80-те години на XX в., след края на Културната революция, китайското танцово театрално творчество навлиза в нов период на разнообразно развитие. По това време адаптирането на литературни произведения в танцови драми се превръща във важна творческа тенденция. Адаптацията на Шанхайския балет на произведението на Лу Сюн „Благословия“ например сочи възхода на тази тенденция и илюстрира посоката на адаптация, основана на класическа и съвременна литература.

Въпреки че литературната адаптация предоставя много творчески възможности на танцовия театър, тя е изправена и пред някои предизвикателства. Като форма на изкуство, която разчита основно на физическото движение за изразяване, танцовият театър има много по-слаба способност за разказване от литературата, особено когато се занимава със сложни сюжети и персонажи, което е склонно към трудности при разбирането. Ето защо хореографите и режисьорите трябва да опростяват и реконструират историята по подходящ начин, за да гарантират, че публиката може да разбере конотацията на историята чрез сценичния образ.

Като цяло танцовата адаптация на литературни произведения е сложна и предизвикателна задача, а хореографите трябва да уважават духа на оригиналното произведение и да го съчетават с художествените характеристики на танцовия театър, за да правят нововъведения. Чрез подробен анализ на историческото

развитие и действителните случаи на адаптиране на китайска литература към танцов театър се разкрива взаимното влияние и сливане на литературата и танцовия театър по отношение на творческите концепции и изразни средства и същевременно се осигурява теоретична основа за по-нататъшно изследване на междумедийното творчество между тях.

Глава 2.

Хореографски практики при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки

В глава 2 се прави задълбочено обсъждане на историческия процес на адаптиране на китайската литература в танцов театър, на характеристиките на различните етапи, както и на предизвикателствата и артистичните търсения, пред които е изправен. От 80-те години на XX в. насам адаптирането на литературата в танцов театър се превръща в едно от важните направления в развитието на китайския танцов театър, особено след като модерната и съвременната литература предоставя богати идеологически и художествени ресурси за създаването на танцов театър. По-долу са представени основното съдържание и гледните точки на главата:

1. Историческо развитие на китайската литература, адаптирана за танцов театър

Историята на китайската литература, адаптирана за танцов театър, може да се проследи до началото на XX век, но явлението наистина навлиза в период на разцвет в началото на 80-те години на XX век. През този период китайската литература постепенно се превръща във важен източник на вдъхновение за хореографите на танцов театър. С края на Културната революция китайският танцов театър вижда възможност за възраждане. Особено около 1980 г., когато се отбелязва стогодишнината от рождението на Лу Сюн, модерната литература се превръща във важна тема за адаптациите на танцовия театър. Както се споменава в статията, много танцови драми са адаптирани от китайската класическа и съвременна литература, особено от произведенията на съвременни писатели като

Lu Xun, Ba Jin и Cao Yu. Със своите дълбоки идеологически конотации и уникални размисли за обществото тези литературни произведения предоставят богата творческа основа за танцовия театър.

Съчетаването на духа на реализма в съвременната литература и изкуството на танцовия театър не само разширява творческите теми на танцовия театър, но и насърчава разнообразяването на художествената форма на китайския танцов театър. Адаптирайки литературни произведения, танцовият театър е не само възпроизвеждане на литературната класика, но и отражение и възпроизвеждане на социалната действителност, като подчертава интеграцията на реализма и националния дух.

2. Два етапа на литературната адаптация на танцовия театър

В процеса на литературна адаптация на танцов театър статията споменава два забележителни творчески етапа. Първият етап е от 80-те до началото на 90-те години на XX в. - период, в който литературните адаптации са насочени главно към отразяване и критика на националните корени. Произведенията на Лу Сюн, Ба Дзин и Цао Ю често са адаптирани в танцови драми, като творческото съдържание се фокусира върху дълбокия размисъл върху феодалната система и традиционното мислене.

Например „Благословия“ на Лу Сюн и „Истинската история на Ах Ку“ са представителни адаптации от този период. Шанхайският балет и Централният балет адаптират „Благословия“ в танцова драма, като изразяват трагичната съдба на сестра Сянлин и нейната дълбока социална критика чрез танцови движения. Чрез деликатен дизайн на движенията и емоционална експресия тези танцови драми наблягат на критичното мислене за феодалното общество и същевременно повишават осведомеността на публиката за реални социални проблеми.

Вторият етап започва от края на 90-те години на XX век до наши дни, когато темите на адаптираните произведения стават по-разнообразни. По това време създаването на танцов театър не се ограничава само до критиката на националните корени, а започва да се разпростира и върху революционната

история, националния дух и реалния живот. Например танцовите драми „Червената скала“, „Железопътните партизани“ и „Песента на пролетта“ са посветени на популяризирането на революционния дух и показват силен национален дух и историческа отговорност.

3. представителни случаи на адаптация на литературни произведения в танцовия театър

Статията анализира подробно няколко класически случая на литературни произведения, адаптирани за танцов театър, като „Благословия“, „Истинската история на Ах Кю“, „Гръмотевична буря“ и „Дом“. В „Благословия“ дълбоко е показано потисничеството на жените във феодалното общество чрез образа на снахата Сянлин, а адаптаторът на танцовия театър засилва емоционалния израз и психологическото изображение на героинята чрез формата на дуетния танц и т.н. Духовният триумф на А Кю е разкрит в „Истинската история на А Кю“, която допълнително отразява културната дилема на старото общество, като показва неговото онемяване и неудовлетвореност от действителността чрез танцовия театър.

Романът „Семейството“ на Ба Дзин също многократно е адаптиран в танцови драми. Една от танцовите драми, „Смъртта на Минфенг“, е посветена на потисничеството на жените във феодалното общество и чрез изящни танцови движения показва трагичната съдба на Минфенг, която в крайна сметка се самоубива, за да изрази съпротивата си срещу феодалните ритуали и обреди. Тези творби не само точно възпроизвеждат оригиналните произведения, но и подобряват визуалното изразяване на емоциите на героите чрез сценични изпълнения, така че дълбоко вкоренените емоции и социалната критика на литературните произведения да бъдат конкретно представени на сцената.

4. Предизвикателства и иновации при адаптирането на литературни произведения за танцов театър

Процесът на адаптиране на литературни произведения за танцов театър е изпълнен с предизвикателства, най-вече по отношение на това как да се превърне

сложността на думите в изразителната сила на движението. Литературните произведения обикновено имат сложни сюжети, богати психологически описания и дълбоки идеологически конотации, докато танцовият театър, като физическо изкуство, трудно може да изрази дълбоките значения на литературните произведения чрез прости движения. Ето защо хореографите и режисьорите обикновено трябва да рационализират сюжетите на оригиналните произведения, когато ги адаптират, да запазят основните им идеи и да използват символични движения и сценография, за да подобрят разбирането на публиката за емоциите на героите.

Освен това повествованието в танцовия театър се различава от линейното повествование в литературата и танцовият театър обръща повече внимание на изразителността на пространството и символиката на движенията. Хореографите и режисьорите трябва да намерят баланс между сценичното пространство и движението на героите, за да осигурят плавност на разказа и дълбочина на емоциите. Сценичното осветление, реквизитът и сценографията също играят решаваща роля в този процес, като помагат на публиката да разбере по-интуитивно емоционалния израз на танцовия театър.

Въпреки предизвикателствата, много адаптации на танцов театър са направили смели нововъведения във формата, като същевременно са запазили духа на оригиналната творба. Например в адаптацията на „Благословия“ на Лу Сюн хореографът и режисьорът засилиха критичното разбиране на публиката за феодалните обреди и ритуали, като творчески визуализираха вътрешния свят на сестрата на Сянлин и нейната трагична съдба. В адаптацията на „Ах Кю Джън Джуан“ изразът на танцовата драма обръща повече внимание на представянето на психологическото ниво, а танцът е тясно интегриран с вътрешните действия на героите, което допълнително задълбочава разбирането на психическото състояние на Ах Кю.

5. значението на адаптираните танцови драми за създаването на китайски танцови драми

Адаптацията на китайската литература вдъхна нова жизненост в създаването на китайския танцов театър. Адаптирайки класическа и съвременна литература, танцовият театър не само обогатява изразните средства на китайския танцов театър, но и засилва идеологическата и социалната същност на танцовия театър. Социалната критика и дълбочината на мисълта в литературните произведения се предават чрез формата на танцовия театър, така че зрителите да могат да усетят идеологическия шок от литературните произведения, докато гледат танцовия театър.

Тези адаптирани танцови драми насърчават и интернационализацията на китайските танцови драми. Много китайски литературни произведения сами по себе си имат широко международно влияние, а чрез адаптирането на танцовия театър тези произведения могат да бъдат представени на международната сцена чрез сценични изпълнения, което насърчава глобалното разпространение на китайската култура.

Адаптацията на китайска литература в танцов театър е важна насока на развитие в създаването на китайския танцов театър. Този процес е едновременно почит към литературната класика и отражение на социалната действителност. Чрез адаптацията хореографите и режисьорите превръщат дълбоките мисли и богатите емоции в литературата във физически изрази на сцената, превръщайки танцовия театър във форма на изкуство, способна да пренася идеи. Същевременно литературната адаптация на танцовия театър насърчава диверсификацията и международното развитие на китайския танцов театър и се превръща във важна част от китайското танцово театрално изкуство.

В заключение, китайската литературна адаптация на танцовия театър не само обогати творческото съдържание на китайския танцов театър, но също така повиши културния оттенък и дълбочината на мисълта на танцовия театър, предоставяйки нови възможности и артистично пространство за развитието на китайския танцов театър.

Глава 3.

Хореографски стратегии при адаптиране на китайски литературни произведения в танцови постановки

В глава 3 се разглеждат специфичните хореографски стратегии и теоретични рамки, използвани в процеса на адаптиране на литературни произведения към танцов театър - от изобразяването на героите, извличането и реконструирането на сюжети, изразяването на емоции и символичния дизайн до използването на танцовия език, като се анализира как хореографите и режисьорите могат да осъществят междумедийната трансформация между литературни произведения и танцов театър чрез тези средства.

1. от литературата към танцовия театър: художествени стратегии на хореографията

Крос-медийната адаптация на литературни произведения и танцов театър е сложен процес на художествено творчество, включващ реинтерпретация и визуално представяне на текстове. В статията се изтъква, че при адаптирането на литературно произведение към танцов театър първата стъпка е да се разберат и схванат характерът, развитието на сюжета и дълбоките духовни конотации на оригиналния текст. Тази стъпка е свързана не само с уважението към оригиналната творба, но и с това как да се представят основните идеи на оригиналната творба в уникалната художествена форма на танцовия театър.

Хореографите често възприемат две стратегии в процеса на адаптация: първо, „добавяне и изтриване“, т.е. при условие, че се зачита основният дух на оригиналното произведение, оригиналното произведение ще бъде изтрито, като се премахнат частите, които не съответстват на формата на танцовия театър, и се запазят основните герои и сюжет. Освен това е необходимо да се добавят и разширят някои елементи от оригиналното произведение, за да отговарят по-добре на нуждите на визуалното представяне на сцената. Хореографът и режисьорът проявяват силна инициатива в този процес и чрез творческо адаптиране на структурата и сюжета танцовата драма запазва сърцевината на оригиналната творба, като същевременно показва уникален художествен стил на

танца.

2. Усъвършенстване и оформяне на героите: трансформация от символ в образ

Образът на персонажа е един от най-важните изразни елементи в танцовия театър. Като форма на изкуство, която разчита на езика на тялото за изразяване, в сравнение с писмения разказ на литературните произведения, психологическите дейности и емоциите на героите трябва да бъдат представени чрез танцови движения и изражения. Ето защо в процеса на адаптация първото предизвикателство, пред което се изправят хореографите и режисьорите, е как да превърнат образите на героите, описани чрез символичен език в литературните произведения, във визуални и триизмерни образи на сцената.

Хореографът и режисьор Ли Ченгсян веднъж изтъкна, че сърцевината на танцовия театър се крие в създаването на отличителни и ярки персонажи. В този процес хореографът първо трябва да прегледа и усъвършенства героите в литературните произведения, като подчертае онези герои, които са „танцуващи“ на сцената, които често имат богат вътрешен свят и емоционални колебания и могат да бъдат ярко изразени чрез езика на танца. Например в адаптацията на „Благословия“ на Лу Сюн трагичната съдба на съпругата на Сянлин е показана под формата на дуетен танц, в който движенията на танцьорите точно изразяват вътрешната ѝ болка и борба, и тази „трансформация на образа“ е не само вярна на духа на литературното произведение, но и допълнително засилва визуалното въздействие на образите на героите чрез сценичната форма.

По-нататък в текста се обсъжда как да се създават типични персонажи в танцовия театър. Някога Балзак е посочил, че типичният персонаж е вид образ на героя с индивидуална уникалност и същевременно с широка обща характеристика. В адаптацията на танцовата драма хореографът и режисьорът засилват типичния характер на героите, за да им придадат символично значение. Например в танцовата драма „Сънят на Червената камера“ „слабостта“ на Дайю е показана чрез леките стъпки, бавните движения и тъжните изражения в танца.

Това типично третиране позволява на публиката бързо да идентифицира чертите на характера на Дайю и по този начин да има емоционален резонанс с нейната съдба. 3.

3. Използване на танцовия език: основно средство за изразяване на емоциите

Танцовият език, като основно изразно средство на танцовия театър, поема функциите на разказване, предаване на емоции и оформяне на характери. В текста се изтъква, че когато хореографите проектират танцови движения, те не само трябва да се уверят, че тези движения са в съответствие с персонажа, но и да засилят изразителността на образа на героя чрез иновативен танцов език. Танцовите движения са интуитивни и динамични и могат директно да докоснат емоциите на публиката. Ето защо танцовият език често е по-заразителен и резониращ от писмения език.

Например в адаптацията на „Сиракът на Чжао“ вътрешната борба и решителност на Чън Ин са показани чрез твърдите му движения, а всяка стъпка, скок и търкаляне на танцора предават вътрешната болка и чувството за отговорност на героя. От друга страна, конфронтацията между войниците и семейство Чжао изразява битката между живота и смъртта чрез сблъсъка на езика на тялото. Чрез това силно танцово изпълнение публиката може да усети напрежението на драматичния конфликт и колебанията на емоциите.

4. Извличане и реконструиране на сюжета: представяне на драматичния конфликт

В процеса на адаптиране на литературно произведение към танцов театър начинът на подбор и реконструкция на сюжета е ключов въпрос, с който хореографът трябва да се сблъска. Поради сравнително ограничените наративни възможности на танцовия театър хореографите често трябва да извлекат най-драматичния и емоционално въздействащ основен сюжет от литературното произведение и същевременно да опростят или заличат второстепенните сюжети и герои, за да гарантират, че структурата на танцовия театър е кратка и ясна.

Като се вземе за пример адаптацията на „Гръмотевична буря“, в текста се

анализира как шестте адаптации се фокусират върху конфликта между Джоу Пин и Артемизия и подчертават интензивността на драматичния конфликт чрез рационализиране на героите и сюжетите от оригиналната творба. Подобен начин на прецизиране на сюжета не само запазва основната идея на литературното произведение, но и засилва драматичното напрежение чрез сценичното изпълнение. Освен това при адаптацията на такова сложно литературно произведение като „Сънят на червената камара“ емоционалният конфликт също се приема за фокус на представлението на танцовия театър чрез заличаване на ненужните герои и подсюжети, което прави цялото произведение по-концентрирано и приятно за гледане на сцената.

5. Емоционална експресия и символичен дизайн: от вътрешна към външна експресия

Същността на танцовия театър се крие в изразяването и излагането на емоциите и в текста се посочва, че хореографите и режисьорите помагат на публиката да разбере вътрешния свят и емоционалните колебания на героите в този процес чрез танцовия език, мимиките, сценографията и реквизита, съчетани с емоционалните насоки на музиката. Например в сцената „Дайю погребва цветя“ в „Сън за червената стая“ деликатното изпълнение на танцьорите изразява скръбта и безпомощността на Дайю пред съдбата чрез красиви танцови стъпки и движения, а падането на цветни листенца на сцената, промяната на осветлението и ехото на музиката заедно изграждат тази тъжна сцена и изразяването на емоциите е доведено до кулминация.

В допълнение към директното изразяване на емоциите, в текста се разглежда и как хореографът засилва изразяването на емоциите чрез символично и емблематично оформление. В „Червеният фенер виси високо“ червеният фенер служи като символ на потискането на свободата на жените от страна на феодалното семейство в цялата пиеса. Чрез този символичен дизайн сценаристът-режисьор успешно предава темата за потисничеството на мъжете в оригиналната творба. В адаптацията на „Легенда за бялата змия“ танцовите движения на

Зелената змия получават повече символика. Омагьосващите и усукващи се движения на героинята символизират силното ѝ желание и борбата ѝ за любов, като по този начин засилват сложността на образа.

6. избор на структура на танцовия театър и повествователни техники

Наративната структура на литературните произведения е сложна, докато формата на представяне на танцовата драма изисква по-опростено и визуално повествование, така че хореографът и режисьорът трябва да преработят структурата на танцовата драма при нейната адаптация. Както е споменато в текста, традиционната линейна повествователна структура и психологическата структура са два разпространени начина за проектиране на структурата на танцовия театър. Линейната повествователна структура набляга на йерархията на сюжета и разгръщането на драматични конфликти, като например танцовата версия на „Сън за червената стая“, която представя развитието на историята чрез траекторията на израстване на Дайю. Психологическата структура, от друга страна, се фокусира върху промените във вътрешния свят на героите, като разчупва ограниченията на времето и пространството и представя емоционалните и психологическите дейности на героите чрез сънищата и спомените. Например в „Неувяхващите въздушни вълни“ вътрешните дейности и емоционалните конфликти на героите са представени по-деликатно чрез сложните и преплетени повествователни техники на психологията на героите и на времето и пространството.

В заключение, глава 3 ни показва сложния процес на адаптиране на литературно произведение към танцов театър чрез подробни казуси и теоретични дискусии. Хореографите и режисьорите успешно трансформират емоциите, идеите и културните конотации на литературните произведения в сценично изкуство чрез характеризиране, прецизиране на сюжета, използване на танцовия език и символичен дизайн. Хореографите трябва да сублимират духовните конотации на литературните творби в изкуството на танцовия театър чрез иновативен танцов език и сценично изпълнение на основата на уважение към

оригиналните творби, доставяйки силен емоционален резонанс и визуална наслада на публиката. Изследването в тази глава предоставя теоретична основа и практически насоки за бъдещо хореографско творчество и е от голямо значение за по-задълбоченото разбиране на кросмедийното творчество между литературата и танцовия театър.

Глава 4.

Съдържание, стойност и препоръки при адаптиране на китайски литературни произведения в танцов театър

В глава 4 се разглеждат конотацията, стойността и предложенията за развитие на адаптирането на китайски литературни произведения в танцов театър. В главата се анализира как литературата може да се разпространява в различни медии чрез формата на танцов театър, обогатява многобройните ѝ интерпретации и засилва идеологическия тон на танцовия театър. Освен това се излагат и предложения за бъдещото развитие на китайския литературен танцов театър.

1. осъществяване на кросмедийно разпространение на литературни произведения

Литературата, като важен носител на културното разпространение, първоначално е зависела от хартиения носител, но с напредъка на масовите комуникации влиянието на хартиения носител постепенно отслабва. Чрез езика на тялото, визуалните елементи и музиката танцовият театър засилва комуникационната сила на литературните произведения като нов вид комуникация. Адаптацията на танцовия театър не е просто възпроизвеждане на текста, а съгъстяване и пресъздаване на литературното съдържание чрез танц и сценично изпълнение, като по този начин се дава възможност на публиката да почувства мислите и емоциите на оригинала чрез друго визуално преживяване.

Водени от съвременните технологии, методите за разпространение на танцовия театър постепенно се разнообразяват, като например използването на технологията за излъчване на живо „4K+5G“ и платформите за кратки видеоклипове, които позволяват на танцовия театър да достигне до по-широка

аудитория чрез различни канали. Освен това подкрепата на Националния фонд за изкуство и вниманието на вариететните предавания ефективно увеличиха популярността на танцовите драми и интереса на публиката.

2. обогатяване на многобройните интерпретации и сублимиране на ценностите на литературните произведения

Класическите литературни произведения имат дълбок културен оттенък и идеологическа стойност, а чрез адаптацията на танцовия театър тези произведения придобиха нови тълкувания и обяснения. Например „Благословия“ и „Истинската история на Ах Кю“ на Лу Сюн са пресъздадени чрез танцов театър, който не само запазва духа на оригиналните произведения, но и задълбочава образа на героите и емоционалния израз чрез езика на тялото, обогатявайки многобройните интерпретации на произведенията.

Класифицирането на литературните произведения зависи не само от вътрешното им качество, но изисква и широко разпространение и многобройни интерпретации. Адаптацията на танцовия театър предоставя нова платформа за показване на тези литературни класики, като им придава нови културни и художествени стойности на сцената. В същото време влиянието на тези литературни класики се разширява допълнително чрез многобройните интерпретации и адаптации на произведенията от различни хореографи и танцови екипи.

3. Укрепване на „идеологическия“ стил на танцовия театър

„Изразът“ на танцовия театър е в основата на художественото му изразяване. Хореографите и режисьорите предават мислите и емоциите на произведенията чрез езика на тялото, музиката, сценографията и други средства. В сравнение с прецизността на писмения език, танцовият език е по-абстрактен, затова сюжетното оформление на танцовия театър трябва да бъде просто и интуитивно, за да може публиката да усети емоциите и вътрешния свят на героите чрез движенията.

Въпреки това абстрактният характер на езика на тялото носи и

предизвикателства при изразяването. Поради тази причина хореографите трябва да се съсредоточат върху баланса между сюжета и емоциите в творческия процес и да избягват да разчитат прекалено много на показването на умения. Опростявайки разказа, хореографите могат да се съсредоточат повече върху предаването на емоциите, така че танцовата драма да бъде не само визуално удоволствие, но и средство за емоционален резонанс.

4. иновативен път на хореографията в танцовия театър

Когато адаптират литературни произведения, хореографите понякога възприемат нетрадиционни повествователни структури, като например движение или структура на главите, за да покажат по-добре вътрешния свят на героите. Чрез тези новаторски структури хореографията разчупва ограниченията на традиционното линейно повествование и засилва гъвкавостта и откритостта на изразяването.

Иновациите в езика на танцовите движения са важна посока за изследване от страна на хореографите в танцовия театър. Чрез оформянето на емоциите, мислите и личността на героите хореографите и режисьорите използват движенията на тялото, за да навлязат дълбоко във вътрешния свят на персонажите. Например танцовите драми „Червено сорго“ и „Зелени дрехи“ показват сложните емоционални колебания и психологическите промени на героите чрез деликатно проектиране на движенията, което допълнително засилва експресивната сила на танцовата драма.

5. Тенденция в развитието на китайската литература, адаптирана към танцовия театър, и предложения

Китайският танцов театър се намира във важен период на развитие. При създаването на съвременни танцови драми се обръща повече внимание на деликатното изобразяване на характера и психологията, като се скъсява дистанцията между танцовата драма и публиката. Хореографите на танцовия театър трябва да се съсредоточат върху изразяването на емоциите чрез езика на тялото в своето творчество, като същевременно избягват прекомерния стремеж

към формализъм и показване на умения.

Бъдещата литературна адаптация на танцовия театър трябва да запази усещането за културна значимост, като същевременно се съобразява с естетическите изисквания на съвременното общество и психологията на публиката, за да се насърчи иновацията и развитието на танцовия театър. Чрез задълбочено проучване на естетическите предпочитания и културните очаквания на публиката хореографите трябва да продължат да търсят начини да изразят състоянието на живота и емоционалния свят на съвременните хора чрез езика на танца, като по този начин предизвикат по-широк отзвук.

Глава 4, чрез задълбочен анализ на китайска литература, адаптирана към танцов театър, показва, че танцовият театър, като важно средство за кросмедийно разпространение на литературата, обогатява формите на изразяване и културната стойност на литературните произведения. Чрез новаторски танцов език и структурно оформление хореографите и режисьорите карат литературните произведения да заживеят нов художествен живот на сцената, давайки мощен тласък за развитието на танцовия театър.

Заключителни бележки

Настоящата дисертация разглежда танцовите постановки, адаптирани по китайски литературни произведения, и задълбочено анализира процеса на трансформация на оригиналните творби в танцов театър. Обобщават се историческия контекст, хореографските практики и художествената стойност на този вид танцови постановки. Чрез съчетаване на теоретични анализи и практическите примери, изследването описва техническите методи и художествените практики при създаването на литературни адаптации за танцов театър, разкривайки тяхната важна роля за насърчаването и обогатяването на развитието на танцовото театрално изкуство.

Адаптирайки литературни произведения за танцов театър, хореографите и

режисьорите не само предлагат на публиката разнообразни художествени преживявания, но и чрез кросмедийно художествено претворяване осигуряват нови интерпретации и сценично представяне на оригиналните творби. Танцовите адаптации разширяват каналите за разпространение на литературните произведения и същевременно предоставят източник на вдъхновение и изпълнителско пространство за създаването на нови танцови постановки. И не на последно място, те предлагат ценен опит и теоретични насоки за развитието на бъдещото танцово театрално изкуство.

БИБЛИОГРАФИЯ

- [1]Тан Шукун. Принципи на семиотиката. Пекин: Издателство на Националния университет за науки и технологии, 1992 г., стр. 1
- [2]Женет, Ж., Уан Уънджун (прев.). Наративен дискурс: Новият наративен дискурс. Издателство на Китайската академия на обществените науки, 1990 г., стр. 4
- [3]Дзян Кунян. Избрани западни литературни теории, том 1. Шанхай: Шанхайско издателство за преводна литература, 1979 г., стр. 563
- [4]Лангър, С. Нова интерпретация на философията. Издателство на Харвардския университет, 1957 г., стр. 101
- [5]Ли Чънсян. „Изкуството на хореографията в балетите на Гусев – Разговор с авторите на балета „Русалка“. В: Танц, брой 6, 1997 г.
- [6]У Баопин. „Дискусия относно адаптирането на литературни класики в балет,,. В: Танц, брой 1, 2001 г.
- [7]Тейлър, Ед., Лиен Шушън. Антропология. Шанхай: Издателство за литература и изкуство, 1982 г., стр. 176
- [8]Ин Дин. Съдбата на разбирането. Пекин: Издателство „Санлиен: Живот, Четене, Ново познание“, 1988 г., стр. 23
- [9]Захаров, Сяо Шъчън (прев.). Хореографски бележки, част 3 и 4. Вътрешни материали на Пекинската академия за танци, 1987 г., стр. 23
- [10]Джу Лижън (ред.), Избрани трудове по естетика на съвременното западно изкуство: Естетика на танца, Издателство за литература и изкуство „Пролетен вятър“, декември 1900 г., стр. 58–59
- [11]Яус, Х. Р., Холаб, Р. К., Джоу Нин, Дзин Юанпу (прев. от английски и немски език). Естетика на възприемането и теория на възприемането. Народно издателство на провинция Ляонин, май 1987 г., стр. 21
- [12]Дун Ли. „От класика до „класика“ – Адаптацията на съвременния балетен спектакъл „Сън в алени покои“ в новите изследвания на китайския танцов

театър“. Танц, 2014 г., бр. 6, стр. 30-31

[13]Слонимски, Ю. Й., Джу Лижън (прев.). „За драматичната структура на балетния спектакъл“. В: В търсене на балета — Сборник с преводи на изследователя по танцово изкуство (първа част). Пекин: Издателство на Централния етнически университет, 2013 г., стр. 84

[14]Ванслов, В., Джу Лижън (прев.). „Балетът и сродните на него изкуства“. Във: В търсене на балета – Сборник с преводи на изследователя по танцово изкуство (първа част). Пекин: Издателство на Централния етнически университет, 2013 г., стр. 31

[15]Ю Пин. „Психологически балет, онтологичен балет и балет с високо натоварване – след бурята на балетния спектакъл на Борис Айфман“. Във: Вестник за китайско изкуство, 18 октомври 2019 г., стр. 003

[16]Ю Пин. „Емоционална трагедия“: съвременна трансформация на традицията в танцовия театър“. В: Танц, 1999 г., бр. 2.

[17]Лиу Сяожън. „Автономия на формата – размисли върху „чистата театралност“ на Ионеско и състоянието на китайския танцов театър“. В: Изкуство, 2005 г., бр. 1.

[18]Ху Ърян. „Сравнение на победите и загубите от две национални танцови състезания“. В: Танцово изкуство, 1986 г., бр. 17, стр. 2-5.

[19]Тан Шукун. Принципи на семиотиката. Пекин: Издателство на Националния университет за науки и технологии, 1992 г., стр. 1.

[20]У Сяобан. „Методи за хореография и творчески подходи“. В: Танц, 1986 г., бр. 10, стр. 2-5.

[21] Фън Шуанбай. История на танца в Нов Китай: 1949–2000 г. Чанша: Издателство за изкуства на провинция Хунан, 2002 г., стр. 124.

[22]Теоретичен изследователски отдел на Китайската федерация на литературните и художествените дейци (ред.). Сборник с материали от първия до осмия Национален конгрес на Китайската федерация на литературните и художествените дейци (1949.7–2006.11). Теоретичен изследователски отдел на

Китайската федерация на литературните и художествените дейци, 2009 г., стр. 368-372.

[23]Институт по танцово изкуство на Китайската академия за изкуства. Танцово изкуство: История на китайския танцов театър. Пекин: Издателство за култура и изкуства, 1990 г., стр. 120.

[24]Ю Пин. История на китайските „нови танци“ в новата епоха. Шанхай: Шанхайско музикално издателство, 2016 г., стр. 8.

[25]Юн Дъ. Обзор на литературните и художествени тенденции в новата епоха. Пекин: Издателство на Китайската литературна асоциация, 2016 г., стр. 55-56.

[26]Теоретичен изследователски отдел на Китайската федерация на литературните и художествените дейци (ред.). Сборник с материали от първия до осмия Национален конгрес на Китайската федерация на литературните и художествените дейци (1949.7–2006.11). Теоретичен изследователски отдел на Китайската федерация на литературните и художествените дейци, 2009 г., стр. 551-552.

[27]Юн Дъ. Обзор на литературните и художествени тенденции в новата епоха. Пекин: Издателство на Китайската литературна асоциация, 2016 г., стр. 55-75.

[28]Тиен Суна. „Първокласни творби, третокласни адаптации: Кой казва, че това проклятие не може да бъде премахнато?“. В: Ежедневник Гуанмин, 3 февруари 2021 г., бр. 13.

[29]Ян Цян. „Размисли за интертекстуалността на адаптациите в танцовия театър – с център романа „Сън в алени покои“. В: Списание на Пекинската танцова академия, 2023-10-10(141).

[30]Ю Пин, Джан Ли. Историческият преход на китайския танцов театър за четиридесет години – от „Сън в алени покои“ на Ю Ин до „Сън в алени покои“ на Ли Син“. В: Изследвания на народното изкуство, 2023 г., бр. 10, стр. 99.

[31]Сяо Сухуа. „Моменти от създаването на танцовата постановка „Камъните под слънцето – Сън в алени покои“. В: Танц, 2009 г., бр. 1, стр. 36-37.

- [32]Шу Цяо. „Моят прочит на „Сън в алени покои“. В: Анализ и оценка на китайски и чуждестранни танцови творби. Шанхай: Шанхайско музикално издателство, 2009 г., стр. 316.
- [40]Пин Син. Психология на танцовото представление. Шанхай: Шанхайско музикално издателство, 2013 г., стр. 102.
- [33]Ю Пин. Очерци за историята на развитието на съвременния китайски танцов театър. Китайска академия на изкуствата, 2003 г.
- [34]Творчески екип на постановката „Гръмотевична буря“ на Шанхайско балетно училище. „Гръмотевична буря“ – от театрална пиеса до балет“. В: Шанхайско театрално изкуство, 1982 г., бр. 1, стр. 22.
- [35]Хъ Шъсюн. „Напредък чрез търсене – рецензия на балетния спектакъл „Гръмотевична буря“. В: Танц, 1982 г., бр. 1, стр. 21.
- [36]Ю Пин. Морфология на танца (учебник). Пекин: Пекинска танцова академия, 1998 г., стр. 362-363.
- [37]Хегел, Джу Гуанциен (прев.). Естетика (Том 2). Търговско издателство, 1979 г.
- [38]Луо Хуайджън. „Как „Радиовълни“ пробива времето и пространството след шест десетилетия от киното до танцовата постановка“. В: Раздел за литература и изкуства на ежедневник „Жънмин жъбао“. Пекин: Издателство „Да йоу (Пекин)“ ООД, 2022 г., стр. 157-158.
- [39]Ма Юннин. Хората, които гледат филми. Ланджоу: Издателство „Читател“, 2021 г., стр. 33.
- [40]Луо Хуайджън. „Как „Радиовълни“ пробива времето и пространството след шест десетилетия от киното до танцовата постановка“. В: Раздел за литература и изкуства на ежедневник „Жънмин жъбао“. Пекин: Издателство „Да йоу (Пекин)“ ООД, 2022 г., стр. 157-158.
- [41]Новер, Жан-Жорж, Гуан Джънху, Ли Сюсюн (прев.). Сборник с есета за танцовото изкуство и танцовия театър. Шанхай: Издателство за литература и изкуства в Шанхай, 1982 г., стр. 8-9.

- [42]Цай Имин. „Сто години стил в живописното пространство – анализ през призмата на естетическото изграждане на танцовата постановка „Радиовълни“. В: Литература и театрално изкуство, 2020 (11): 60-63.
- [43]Кръстева, Юлия, Джу Къи, Хуан Бей (прев. и ред.). Субект. Интертекстуалност. Психоанализ: Сборник с лекции на Юлия Кръстева от Фуданския университет. Пекин: Издателство за народна музика, 2016 г., стр. 11.
- [44]У Хайцин, Ли Ман, Ан Гъсин. Изследване на трансграничното танцово творчество – танцови адаптации на художествени произведения. Пекин: Издателство за китайско кино, 2017 г., стр. 1.
- [45]Balázs Béla. Bela Balazs: Early Film Theory: Visible Man and The Spirit of Film. New York: Berghahn Books, 2010 г., бр. 5, стр. 15.
- [46]Ли Чънсян. Основен курс по танцова хореография. Пекин: Издателство на Централния етнически университет, 2014: 230.
- [47]Ху Йен. „Методи за изграждане на сценичен образ на персонажа в танцовия театър – през призмата на образа на Дзяо Дасин в танцовата постановка „Пустош“. В: Журнал на Пекинската академия за танци, брой 2, 2009 г.
- [48]Ли Чънсян. „Естетическите характеристики на танцовия театър“. В: Танц, брой 6, 2000 г.
- [49]Висарион Григориевич Белински, Лян Джън (прев.). Съвременници: Белински за литературата. Шанхай: Издателство „Нова литература и изкуство“, 1958:120.
- [50]Лиу Дзиен. Перспективи и методи в изследването на танца (учебник). Пекинска академия за танци, 2018 г., стр. 160.
- [51]У Баопин. „Разсъждения относно това как танцовият театър адаптира литературни класики“. В: Танц, брой 1, 2001 г.
- [52]Гу Джуни. Теория и техники на драматургията. Пекин: Китайско издателство за театрално изкуство, 1981 г., бр. 123.
- [53]Сю Уей. Изследване на наративността в танцовия театър. Китайска академия на изкуствата, 2008 г., стр. 29.

[54]Гуо Цингуан. Учебник по теория на комуникацията. Пекин: Издателство на Китайския народен университет, 2011 г., стр. 6.

[55]Peirce, C.S. The Writings of Charles S. Peirce: A Chronological Edition, Vol. 2, 1984, p. 56.

[56]Джоу Дасин. Можеш да устоиш на изкушението. Издателство „Народна литература“, 2016 г., стр. 116.

Справка за приносните моменти в дисертацията

1. Обогаляване на теоретичната основа на създаването на китайски танцов театър

Дисертацията систематично изследва историята, практиката и методите на адаптиране на литературни произведения за танцовия театър, предоставяйки солидна теоретична основа за развитието на китайския танцов театър. Акцентът е поставен върху творческата свобода и художественото пресъздаване, което хореографите и режисьорите упражняват в процеса на адаптация, като тези аспекти са анализирани в дълбочина.

2. Предлагане на технически методи за адаптиране на литературни произведения към танцов театър

В дисертацията се разглеждат ефективни стратегии за трансформация на емоциите, героите и сюжетите от литературните произведения във визуални символи посредством танцови движения и сценография. Предложените технически методи и насоки целят да улеснят бъдещата адаптация на литературни творби за танцов театър.

3. Разкриване на културната и комуникационната стойност на танцовите постановки, адаптирани от литературни творби

Дисертацията анализира как литературните произведения могат да разширят своето културно влияние чрез създаването на танцови постановки на тяхна основа. В допълнение към това се обсъжда въпросът как визуалното представяне на тези произведения може да бъде обогатено чрез сценичното изпълнение, така че да предостави нови интерпретации и преживявания на съвременната публика.

4. Насърчаване на иновациите в художествената форма на танцовия театър

Чрез адаптация на литературни творби, създателите на танцов театър имат възможността да постигнат иновации във формата и съдържанието на сценичните постановки. Това позволява на танцовия театър да надхвърли традиционните граници, да интегрира модерни елементи и да насърчи разнообразното развитие на художествения език на танцовото изкуство.

5. Предоставяне на хореографски стратегии за адаптиране на литературни творби в танцови постановки

Дисертационният анализ на няколко примера за успешни адаптации на литературни произведения в танцов театър дава насоки за това как хореографите биха могли гъвкаво да използват танцовите движения, сценографията и други техники за създаване на постановки от този тип. Тези стратегии могат да послужат за по-гладкото преобразуване на сложните емоции и сюжети на литературните произведения в танцови форми.

6. Усъвършенстване на възможностите за нови интерпретации на литературни произведения

Дисертацията изследва как чрез експресивните техники на танцовия театър литературните произведения могат да бъдат представени по иновативен начин, който позволява на публиката да възприеме нови емоционални аспекти и гледни точки към сюжета, като същевременно задълбочава разбирането ѝ за оригиналните творби.

7. Подчертаване на кросмедийния характер на танцовия театър

Танцовият театър се разглежда като кросмедийна форма на изкуство, която успешно преодолява текстовите ограничения на литературата и предоставя директен достъп до емоционалното съдържание чрез езика на тялото и визуални елементи. Тази характеристика на танцовия театър е подробно анализирана в дисертацията.

8. Практически препоръки към създаването на танцови постановки, адаптирани от литературни произведения

Чрез разглеждането на конкретни примери, дисертацията предлага практически опит и насоки за хореографи и режисьори в тяхната творческа дейност, като им помага да преодолеят техническите предизвикателства и проблемите, свързани с художественото изразяване при адаптацията на литературни произведения.

9. Принос към модернизацията и трансформацията на традиционната литература

Дисертацията показва как чрез адаптиране на класически литературни творби в танцовия театър, тези произведения могат да бъдат представени в нова светлина, насърчавайки тяхната модернизация и съответствие със съвременната

културна среда.

10. Предоставяне на нови перспективи за бъдещи изследвания

Резултатите от дисертацията откриват нови възможности и перспективи за последващи научни изследвания в свързани области. Тя насърчава изследователите и художествените дейци да продължават да изучават взаимодействието между литературата и танцовия театър, допринасяйки за развитието на сценичното изкуство.

Кратка професионална биография на Инпин Уан

От 2010 г. до 2014 г. учи в Ксиаменския университет, катедра „Китайски танци“, специалност „Танцово изкуство“, която завършва с бакалавърска степен през 2014. През 2014 г. ѝ е гарантирана магистърска степен по танцово изкуство от Университета в Сямън, която завършва с магистърска степен през 2017 г.

През 2019 г. се присъединява към Музикалното училище на университета „Дзимей“ като преподавател по танци

През 2025 г. ще защити докторантура по хореография в Югозападния университет „Неофит Рилски“ в България.

1. По време на следването и работата си режисирах и създадох танцови драми като:

[1] Оригинален танцов театър „Търсене на лодка - поглед към морския прилив“ Изпълнителен директор и хореограф

[2] оригинална танцова драма „Yixia - pick up the light“ изпълнителен директор, хореограф

[3] мащабна музикално-танцова драма „Ода за Нанцянь“, хореограф

2. Информация за наградата

[1] Учебната работа „Heart Rising“ спечели специалната награда (най-високата награда) на Организационния комитет на „Втория студентски танцов конкурс между страните от пролива“ (спонсориран от Министерството на образованието на провинция Фуджиан и Федерацията на литературните и художествените кръгове на провинция Фуджиан).

[2] Хореографията и създаването на груповия танц „Holding on - Dreaming“ печели Втора награда за танцово творчество (професионална група) на 12-ия фестивал на музиката и танца във Фудзиен (организиран от Министерството на културата на провинция Фудзиен, Министерството на

образованието на провинция Фудзиен и Федерацията на литературните и художествените кръгове на провинция Фудзиен).

[3] Хореографията „Най-доброто време“ печели наградата за най-добро творение на „Първото международно стандартно танцово карнавално представление на CBDF между страните от пролива“;

[4] Преподавателско постижение „Реформа и практика на режима за култивиране на таланти в специалността „Танцово изкуство“ спечели първата награда на университета Jimei за постижения в преподаването във висшето образование.

[5] Голямата награда на първия конкурс за иновации в преподаването за преподаватели от колежа в университета Джимей.

[6] Втора награда на Първия конкурс за иновации в преподаването за преподаватели в колежи в провинция Фудзиен.

3. Публикуване на научни статии

[1] Инпин Уан. Application of Artificial Intelligence in College Dance Teaching and Its Performance Analysis.[J] 《International Journal of Emerging Technologies in Learning》. 2020.8 (EI)

[2] Инпин Уан. Проучване на факторите, влияещи върху удовлетвореността от работата на изпълнителите без наследство от гледна точка на груповата идентичност[J] 《Списание на Jimei университет》. 2024.5

[3] Инпин Уан. Възстановяване и преоткриване: Конструктивни подходи към формите на движение в съвременното танцово творчество в операта Putu Xian[J] 《Изкуство изследвания》 (изкуство вестник на Харбин нормално колеж), 2023.04(85-87), Китай

[4] Проучване на ефектите от движенията на китайския класически танц върху самосъзнанието и регулирането на емоциите на студентите от колежа. Международна конференция за иновативни компютърни и управленски науки 2020.

[5] Практика и изследване на „Гражданската програма“ в колежа и университетите в новата ера - на примера на танцовата специалност [J] 《Китай технологични инвестиции》 2020.4

[6] Предварително проучване на новите тенденции в развитието на танцовите технологии. [J] 《Модерно образование преподаване и изследвания》 .2013.6

[7] Съвместното обучение в преподаването на балет [J] 《Учители и преподаване》. 2013.4

[8] Изследване на управлението на емоциите и познанието при учителите по танци. [J] 《Модерно образование преподаване и изследвания》 . 2013.2

[9] Инпин Уан. Развитие и промяна в адаптацията на китайски класически литературни произведения в танцов театър от „Сън за червената стая [J]. 《Очарователен Китай》, CN41-1390/C (ISSN1673-0992), 2024.10(281-283), Китай

[10] Инпин Уан. Литература-филм-танцов театър Адаптация в съвременния контекст на създаването на танцов театър [J]. 《Разкрояване на живота》, CN31-1530/G0 (ISSN1006-0359), 2024.08(112-114), Китай

4. Научноизследователски проекти

[1] Ръководител на изследователски проект „2020“ за философия и социални науки в университетите на Фуцзян (Изследователски проект „2020“ за млади учители и учители на средна възраст в провинция Фуцзян), „Изследване на формите на действие на Danjiao в операта Puxian под прага на защитата на наследството“.

[2] Председателстване на проекта за изграждане на идеологическа и политическа култивация на университета Jimei през 2022 г.: „Даване на звезден пламък на хората, носене на факел в сърцето - проучване и изграждане на общността на практическа култивация на „Red Goose“ иновации и предприемачество Team“.

[3] През 2022 г. председателства хоризонталния проект „Оригинален танц за насърчаване на действията на жените в провинцията“.

- [4] През 2022 г. ще участва в изследването на проекта на Министерството на образованието за сътрудничество между промишлеността и университетите в областта на образованието „Изследване на приложението на технологията за заснемане на движение в преподаването на балетна подготовка“ (Research on the Application of Motion Capture Technology in the Teaching of Ballet Basic Training).
- [5] През 2022 г. ще участва в демонстрационния курс „Китайски класически танц и музика и танцова култура“ по „Топ златна програма“ на Министерството на образованието.
- [6] През 2024 г. тя ще участва в съвместния образователен проект на Министерството на образованието за сътрудничество между индустрията и университетите „Практика и изследване на дигитализацията на преподаването на танци в новата ера на художественото образование“.
- [7] През 2020 г. участва в онлайн и офлайн хибридна програма на провинция Фудзиен „Класически танц - ритъм на тялото“.
- [8] През 2020 г. участие в проект за реформа на преподаването в провинция Фудзиен, „Изследване на реформата в преподаването и практиката на иновации и предприемачество на музикалните и танцовите дисциплини въз основа на „новите свободни изкуства“.
- [9] През 2020 г. ще участва в социално-научен проект на провинция Фудзиен, „Изследване на модернизацията и трансформацията на музикалното образование в Миннан в края на династия Цин и Китайската република (1840-1949 г.)“.
- [10] Участва в изящен онлайн отворен курс на провинция Фудзиен „Китайски класически танц и музика и танцова култура“.
- [11] 2014 г. Участие в хоризонталната тема: „Артистично изразяване и показване на танца в развитието и иновациите“.
- [12] През 2015 г. участва в изследването на хоризонтален проект: „Изследване на приложението на танца за иновации и развитие в художественото образование в колежи и университети“.

[13] През 2016 г. участва в изследването на хоризонтална тема: „Първият международен карнавал на стандартните танци CBDF между страните от пролива“.

[14] 2017 г. Участие в изследване на хоризонтален проект: „Създаване на експериментална база за реформа на информатизацията на музикалното образование K12 и изследване на оценката на качеството на информатизацията на изкуството на учениците от началното и средното училище

[15] 2017 г. Участие в изследването на хоризонтален проект: „Ситуацията с търсенето на стратегия за обучение и образование на таланти в областта на изкуството в Китай съгласно визията на културните и творческите индустрии

[16] 2018 г. Участие в изследване на хоризонтален проект: „Историческо търсене на традиционния танц Ше и изследване на екологичното наследство и развитие на учениците от средните училища

[17] 2018 г. Участие в изследването на трансверсален проект: „Цялостен практически проект за естетическо образование в селските училища по изкуствата

[18] 2018 г. Участие в изследването на хоризонтален проект: „Научноизследователски проект за проучване на начина на култивиране на таланти на професионалисти в областта на изкуството в кампуса

Списък на публикациите по темата на дисертацията

1. Инпин Уан. Развитие и промяна в адаптацията на китайски класически литературни произведения в танцов театър от „Сън за червената стая“[J].
《Очарователен Китай》, CN41-1390/C (ISSN1673-0992), 2024.10(281-283), Китай
2. Инпин Уан. Литература-филм-танцов театър Адаптация в съвременния контекст на създаването на танцов театър[J]. 《Разкрояване на живота》, CN31-1530/G0 (ISSN1006-0359), 2024.08(112-114), Китай
3. Инпин Уан. Възстановяване и преоткриване: Конструктивни подходи към формите на движение в съвременното танцово творчество в операта Putu Xian[J]
《Изкуство изследвания》 (изкуство вестник на Харбин нормално колеж), 2023.04(85-87), Китай

SOUTHWEST UNIVERSITY "NEOFIT RILSKI"

FACULTY OF ARTS

DEPARTMENT OF CHOREOGRAPHY

Yingping Wang

CHOREOGRAPHIC INTERPRETATIONS OF DANCE DRAMAS

ADAPTED FROM CHINESE LITERARY WORKS

Author's thesis abstract

for obtaining the educational and scientific degree "Doctor"

Scientific supervisor. Prof. DSc. Anelia Yaneva

Blagoevgrad

2025

The dissertation work was discussed and directed for defense by the Department of Choreography at the University of Sofia "Neofit Rilski" on 18.02.2025.

The total volume of the thesis is 147 pages, of which 142 pages of main text. The bibliography includes a total of 56 sources - books articles, internet sources.

Scientific jury. Prof. Georgi Garov (internal)

- Profs. Prof. Nikolay Tsvetkov (internal)

- Prof. Dr. Andronika Martonova - IIIIZK - (external)

- Prof. Dr. Maria Ilieva NMA (external)

- Prof. Ph. Prof. Dr. Ventsislav Dimov - SU (external)

Reserve members:

- Prof. Dr. Rumen Poterov (internal)

- Prof. Dr. Daniela Djeneva - AMTII (external)

The defence of the dissertation will take place on 14.05. 2025 at 10 a.m. in the meeting room 1571 A - MC 1 of the South University of Life Sciences "Neofit Rilski", Blagoevgrad, at a meeting of the scientific jury appointed by Order No. 885 of 20.03.2025 of the Rector of the South University of Life Sciences "Neofit Rilski".

CONTENTS OF THE DISSERTATION

	Page.
Introduction	4
1. Relevance of the topic	4
2. Research nature of the problem	6
3. Objective of the study	6
4. Objectives of the study	7
5. Structure of the study	8
6. Expected results	9
Chapter One. Relationship between literary works and their adaptations in dance theatre	10
Part I. Similarities and differences between literary works and dance productions	11
1. Means of expression: language and body	12
2. Narrative style: linear narrative and abstract representation	14
3. Mechanisms for conveying emotions and ideas: direct exposition and figurative expression	15
4. Ways of perceiving the content and interacting with the audience: immersive reading and visual experiences	18
Part II. Relation of literary works to their adaptations in dance theatre	19
1. Conditions and possibilities for adapting literary works to dance theatre	19
2. Fundamentals and principles of adapting literary works to dance theatre	23
3. The Importance of Adapting Literary Works in Dance Theatre	26
Part III. Historical Relationship between Chinese Literature and Adaptations for Dance Theatre	29

1. Origins of Literary Adaptation in Chinese Dance Theatre	29
2. Adaptation of Chinese Literary Works in Dance Theatre	31
Chapter Two. Choreographic Practices in Adapting Chinese Literary Works into Dance Productions	35
Part I. Historical evolution of dance performances adapted from Chinese literary works	35
1. The period from the early 1980s to the 1990s	36
2. After the late 1990s	44
Part II. Ways of adapting Chinese literary works into dance performances	54
1. Direct Adaptation of Literary Works into Dance Performances - Analysis through the Prism of the Dance Performance "Sleep in Scarlet Chambers"	55
2. Indirect Adaptation of Dramatic Literary Works into Theatre Productions and from Theatre Productions into Dance Theatre - Analysis through the Prism of the Dance Production "Thunderstorm"	63
3. Indirect adaptation of literary works in films and from films into dance theatre - analysis through the prism of the dance production "Radio Waves"	73
Part III. Multidimensional Interpretations of Chinese Literary Works Adapted into Dance Performances	81
1. Diverse interpretations of the same literary works in dance theatre	81
2. Theatrical presentation of the dance performances	84
Chapter Three. Choreographic Strategies for Adapting Chinese Literary Works into Dance Productions	89
Part I. Refining and building the characters' images	89
1. Perfecting the characters' images	89
2. Building characters with typical personalities	93
3. Using the language of dance	101

4. Symbolization and metaphorization of literary images	106
Part II. Extraction and reconstruction of the plot	108
1. Deriving the conflicts and main events	108
2. Restructuring the plot and the relationships between the characters	109
3. Expression and extension of emotions	110
Part III. Structure and narrative of dance productions adapted from literary works	112
1. Productions with a "theatrical structure" of narrative	113
2. Plays with a "psychological structure" of narrative	114
Chapter Four. Content, Value and Recommendations in Adapting Chinese Literary Works into Dance Theatre	116
Part I. Literary Content and Value	116
1. Making cross-media transmission of literary works	116
2. Enriching interpretations and building on the value of literary works	119
Part II. Content and value of dance performances	121
1. Strengthening the "purposefulness" of dance performances	121
2. Pathways for innovation in dance theatre choreography	123
Part III. Trends in the Development of Adaptations of Literary Works for Dance Theatre and Related Recommendations	124
1. Trends in the Development of Adaptations of Literary Works for Dance Theatre	124
2. Recommendations for adapting literary works in dance theatre	125
Conclusion	130
1. Main findings	131
2. Conclusions of the study	133
3. Structure of the dissertation	134
Summary	135
Contributions of the thesis	136

Bibliography	139
List of publications	143
Biography of the author of the article Yingping Wang	143

CONTENTS OF THE ABSTRACT

Introduction	8
Chapter 1. Relationship between literary works and their adaptations in dance theatre	14
Chapter 2. Choreographic Practices in Adapting Chinese Literary Works into Dance Performances	15
Chapter 3. Choreographic Strategies for Adapting Chinese Literary Works into Dance Performances	19
Chapter 4. Content, Value and Recommendations in Adapting Chinese Literary Works into Dance Theatre	24
Concluding remarks	27
Bibliography	28
Reference to the contributions of the thesis	33
Brief professional biography of Yingping Wang	35
Publications on the dissertation topic	39

INTRODUCTION

1. Relevance of the topic

Adapting dance productions from literary works is a well-established tradition in Western dance theatre, where world-famous productions such as *Anna Karenina*, *Romeo and Juliet* and *The Lady with the Camellias* are successful adaptations of classic literary works. Chinese dance theatre, although deeply influenced by the Western model, in its early development focused mainly on traditional operatic movement language that also incorporated elements of dance theatre, but without a clear focus on the choice of themes for dance productions adapted from literary works. Gradually, however, in view of the artistic laws of dance theatre itself and the needs of the genre's development in the country, the adaptation of literary works has become established as a significant feature of the creative process in Chinese dance theatre.

The trend of adapting literary works as the basis for dance performances originated in the early stage of Chinese dance theatre development, with choreographers and directors adapting mostly Chinese opera texts in the mid-1950s. This resulted in a number of significant Chinese national dance productions such as *The Legend of the White Serpent*, *The Cowgirl and the Weaver*, *The Lotus Lantern* (based on the text of the opera *Splitting the Mountain and Saving the Mother*, and *The Dagger Society* (based on the text of the opera *The Dagger Society*), among others, all based on texts from traditional Chinese opera. In the 1960s, this process marked a new development determined by the political conditions of the time. In 1965, the Beijing Dance Academy adapted the contemporary novel *The Red Sister-in-law* by Liu Zhixia into a dance production of the same title (based on the text of the Beijing opera of the same name). "The Red Daughter-in-Law became the first dance production adapted from a novel and set the stage for future adaptations of Chinese literary works for dance theatre.

Adaptations of film works, such as *Red Woman Soldier*, and adaptations of operas, such as *The White-Haired Maiden*, also appeared in Chinese dance theatre during the same period. These dance productions set the stage for the phenomenon in which literary works are indirectly adapted for dance theatre through other art forms. Although dance adaptations in this period included opera and film texts as well as

novels, it was not until the early 1980s that these adaptations began to play a leading role in the development of dance theatre in China.

In the early 1980s, with the end of the Cultural Revolution¹ and the need to revive dance theatre, Chinese choreographers began to pay attention to literary works by native authors. In this period, two main trends in the interpretation of literary works in dance theatre emerged: the first was related to adaptations based on classical literature, including works such as the novels *A Dream in Scarlet* and *Myths and Gods*, among others; the second focused on modern and contemporary literature and encompassed adaptations of iconic works by writers such as Lu Xun², Ba Jing³ and Cao Yu.⁴

Interestingly, dance performances of the second type seem to better correspond to the artistic concept of the famous Chinese choreographer and art historian Wu Xiaobang of "taking the path of realism in dance creation". This can be explained by the fact that modern literature bears the imprint of the time in which it was created, and its content, connotation and spirit reflect social realities and are more directly related to people's lives. The realistic approach of these adaptations is in line with the views of Wu Xiaobang, according to whom "realism is not merely imitating life and copying reality, but forming diverse and typical characters." On the other hand, adaptations of classical literature, with the exception of the novel *A Dream in Scarlet*, which continues to enjoy high popularity, have become considerably rarer since the 1980s. In contrast, dance productions based on the works of notable writers such as Lu Xun, Ba Jing and Cao Yu have developed actively and gradually established themselves as a typical phenomenon in Chinese dance theatre.

This dissertation focuses on this phenomenon, offering an in-depth analysis of dance performances adapted from works of modern and contemporary Chinese

¹ The Cultural Revolution (1966-1976) was a political campaign in China, led by Mao Zedong, to establish socialist ideology and eliminate "bourgeois" elements and traditional cultural practices. The campaign led to widespread repression, violence and profound social change.

² Lu Xun (1881-1936) was a Chinese writer, essayist and social activist, considered one of the founders of modern Chinese literature. He is known for his social and political critiques, as well as for reflecting the plight of the common man in Chinese society. His works such as *The True History of A-Kyu* and *Diary of a Madman* opened a new page in the development of Chinese fiction in the twentieth century.

³ Ba Jing (1904-2005) was one of the foremost Chinese writers of the twentieth century. He is known for his novels and essays that explore social and political themes, such as the *Family Trilogy*, *Spring*, and *Autumn*. Ba Jin was also an active social activist and supporter of democratic ideas. He died at the age of 100 in 2005.

⁴ Cao Yu (1910-1996) was a Chinese playwright considered one of the founders of modern Chinese theatre. He is best known for plays such as *Thunderstorm* (1934) and *Beijing House* (1957), which deal with social and moral conflicts in traditional and modern Chinese society. His works often focus on the inner struggle of characters and social injustice.

literature in order to explore in depth their characteristics and the development of Chinese dance theatre.

2. Research nature of the problem

The phenomenon of the adaptation of contemporary Chinese literature into dance theatre has received increased attention from dance industry professionals. Although the existing literature on the subject often emphasizes the importance of literary characters in the process of creating adapted dance performances, these studies usually remain at the theoretical level, while practical research is lacking at the technical level. Research analyses mainly focus on the language, structure, content and connotations of adapted dance productions, but do not pay enough attention to the process of transforming a literary text into a stage dance text.

Key questions that remain under-researched include: How are literary characters transformed and refined to fit within the framework of dance theatre? What dance art forms are used to construct and convey the image of these characters? How is the plot of a literary work transformed into a plot for dance theatre? How does the structure of literature adapt to the structure of dance performance? There is still a lack of in-depth research in China that addresses these questions related to the transformation of literary characters, plots and structures in the context of dance theatre. It is this research gap that determines the purpose of this dissertation.

3. Objective of the study

Although the literary text invariably serves as the basis for the construction of the stage work, the most important task of choreographers is to transform literary art into physical art. This dissertation seeks to examine the creation of adapted dance performances as a process of "visual" transformation of literary works for the stage. The choreographer's work is not limited to the transfer of the plot of the literary work into a narrative form suitable for dance performance, but also involves the integration of various performing and artistic elements. The treatment of the literary text is only a preliminary stage in the creation of the performance, and the final result requires the active role of the choreographer, who uses the artistic means of dance theatre to

combine different aspects of art. Therefore, this dissertation focuses on exploring the relationship between the ontology of literature and the ontology of dance theatre. From the perspective of choreographic practice, the research analyses and summarises the processes of transformation of themes, choreographic strategies, content and artistic values from literature into dance art. In this sense, the study aims to provide a multifaceted and in-depth analysis of the process of adaptation of literary works for dance theatre.

The main aim of this dissertation is to systematize and analyze the dance performances adapted from Chinese literature at a theoretical level by tracing their historical development, identifying their main characteristics and classifying them according to their specific features. The theoretical study focuses on the content of the adaptations, the methods used by choreographers, and the adaptation strategies, contributing to enrich the existing knowledge in the field. A and in-depth analysis of the meaning and artistic value of the adapted works is conducted, which will stimulate further research on dance productions based on literary texts.

Secondly, in order to enrich the practical studies of dance theatre, this dissertation combines theoretical analysis with concrete examples of literary works adapted for the dance stage. This integration between theory and practice allows for the extraction of useful experiences and the creation of paradigms to assist choreographers in their work, especially when it comes to the presentation of literary works through the means of dance art.

4. Objectives of the study

Dance theatre based on literary works has established itself as an important component of the development of dance art in China. Regarding the process of transforming literature into dance theatre, in addition to direct adaptation, choreographers often refer to plays or films that have already been adapted from literary works, using them as visual references. When interpreting literary works, choreographers and directors choose between different approaches, tailored to the current temporal and social contexts: fidelity to the original, personalized interpretations or new interpretations. In practice, choreographers are clearly aware that all adaptation strategies aim to fully represent literary characters through the language

of dance. Therefore, the transformation of literary characters into dance theatre characters, of literary plot into dance performance plot, and of literary structure into stage structure must be based on the principles of dance art. The end result is the creation of images that not only follow the spirit of the original, but also convey its essence in an artistic and authentic way.

This study has the following objectives:

1) Systematize the historical lineage and summarize key historical characteristics of dance productions adapted from literary works.

2) Classify the different types of adaptations and explain their content.

3) Study the adaptation methods and summarize the strategies used in their implementation.

4) Analyzing the importance and value of the adaptation process.

5. Structure of the study

The dissertation consists of an introduction, four main chapters and a conclusion.

The introduction presents the aims and significance of the research topic, existing research in the field of dance theatre, and the methodology that will be used to achieve the research objectives.

Chapter One is devoted to the relationship between literary works and their adaptations in dance theatre. First, the ontological characteristics of literature and dance theatre are examined to clarify their specific features. A comparison is made between the common and different aspects of the two art forms in order to identify the key factors and moments that play a role in the process of adapting literary works for the dance stage. The historical relationship between literature and dance theatre is then explored, focusing on the origins, characteristics and current state of adaptations in Chinese dance theatre.

Chapter Two focuses on the practice of adapting literary works in dance theatre based on the principles of aesthetics. This chapter continues the analysis of chapter one by examining the aesthetic concepts of Chinese choreographers and their reception by

audiences. Particular attention is paid to the materials used for adaptations, the methods used to make them, and the interpretive approaches that choreographers have taken in different historical and social contexts.

Chapter three focuses on adaptation strategies based on the artistic principles of dance theatre. The psychology of choreographers and directors in adapting literary works is discussed here, with an emphasis on the technical aspects of this adaptation. The chapter offers important references and practical guidelines for choreographers and directors by analyzing how literary characters, plots, and structures are transformed in dance theatre while respecting the artistic laws of this art form.

Chapter Four examines the content and value of adaptations of Chinese literature into dance theatre, and related proposals. This chapter analyses the significance of adaptation from both the literary art and dance theatre perspectives. An in-depth analysis of the social and cultural impact of this phenomenon is conducted.

The paper concludes with a summary of the research and a multidimensional overview of the process of creating dance performances adapted from Chinese literary works.

6. Expected results

This dissertation explores the process of adapting Chinese literary works into dance performances, thoroughly analyzing the relationship between the two art forms. The study covers the history, content, strategies and value of adaptations, summarizing the ways and methods of transforming Chinese literature into dance theatre. As a result, it formulates unique approaches for successfully transforming Chinese literary works into dance performances, which can serve as valuable experience in creating future performances of this type and increase the effectiveness of the process.

In addition, in the era of commercialization and mass audiovisual production, exploring adaptations of Chinese literary works for the dance stage will not only expand the scope and influence of literature, but also offer important guidelines for preserving the impact of classical literary works and maintaining their relevance and vitality.

Chapter 1.

Similarities and differences between literary works and dance performances

The first chapter of this dissertation examines the relationship between Chinese literature and dance theatre adaptation and its historical development, analyzes the similarities and differences between the two art forms in terms of setting, narrative style, emotional delivery, and audience reception, and explores the conditions, principles, and practical challenges of adapting literature to dance theatre.

First of all, as two different forms of artistic expression, literature and dance theatre have significant differences in media. Literature relies on language and text to convey thoughts and emotions, while dance theatre expresses itself through physical movements. Literature usually has complex plots and deep psychological descriptions, while dance theatre emphasizes visuals and sensory experiences, presenting emotions through dynamic scenes.

Narrative is also one of the main differences between literature and dance theatre. Literature is usually linear, with a clear temporal logic that details the inner world and emotional fluctuations of the characters. Dance theatre, on the other hand, is more abstract, with stage characters, props, lighting, and other elements that work together to complete the narrative. Narrative in dance theatre relies on the relationship between space and action and lacks the detailed description and psychological depiction of literature.

The mechanism of transmission of emotions and thoughts is also different. Literature can make direct statements through language and clearly express emotions and thoughts, while dance theatre conveys emotions through symbols and images of movement. Emotions in dance theatre are expressed more through elements such as dance movements, sets and music, and the audience must interpret the images on stage through their own sensory experience.

It further explores the historical relationship between the adaptation of Chinese literature to dance theatre, especially the influence of Soviet dance theatre on China after the founding of New China. The Soviet tradition of drawing on literature to create

dance theatre has had a profound influence on Chinese dance theatre creation. In the early 1950s, Chinese artists began adapting opera texts into dance theater, marking the beginning of literary adaptations of dance theater in China.

In the 1980s, after the end of the Cultural Revolution, Chinese dance theatre entered a new period of diverse development. At this time, adapting literary works into dance dramas became an important creative trend. Shanghai Ballet's adaptation of Lu Xun's work *Grace*, for example, points to the rise of this trend and illustrates the direction of adaptation based on classical and contemporary literature.

Although literary adaptation provides many creative opportunities for dance theatre, it also faces some challenges. As an art form that relies heavily on physical movement for expression, dance theatre has a much weaker storytelling ability than literature, especially when dealing with complex plots and characters, which is prone to difficulties in understanding. Therefore, choreographers and directors need to simplify and reconstruct the story appropriately to ensure that the audience can understand the connotation of the story through the stage image.

In general, dance adaptation of literary works is a complex and challenging task, and choreographers must respect the spirit of the original work and combine it with the artistic characteristics of dance theatre to innovate. Through a detailed analysis of the historical development and actual cases of adapting Chinese literature to dance theater, the mutual influence and fusion of literature and dance theater in terms of creative concepts and means of expression are revealed, while providing a theoretical foundation for further research on the cross-media creativity between them.

Chapter 2.

Choreographic Practices in Adapting Chinese Literary Works into Dance Performances

Chapter 2 provides an in-depth discussion of the historical process of adapting Chinese literature into dance theatre, the characteristics of the different stages, and the challenges and artistic explorations faced. Since the 1980s, the adaptation of literature

into dance theatre has become one of the important directions in the development of Chinese dance theatre, especially since modern and contemporary literature has provided rich ideological and artistic resources for the creation of dance theatre. The main contents and viewpoints of the chapter are presented below:

1. Historical Development of Chinese Literature Adapted for Dance Theatre

The history of Chinese literature adapted for dance theatre can be traced back to the early 20th century, but the phenomenon really came into its heyday in the early 1980s. During this period, Chinese literature gradually became an important source of inspiration for dance theatre choreographers. With the end of the Cultural Revolution, Chinese dance theatre saw an opportunity for revival. Especially around 1980, the centenary of Lu Xun's birth, modern literature became an important theme for dance theatre adaptations. As mentioned in the article, many dance dramas have been adapted from Chinese classical and modern literature, especially from the works of contemporary writers such as Lu Xun, Ba Jin and Cao Yu. With their deep ideological connotations and unique reflections on society, these literary works provide a rich creative foundation for dance theatre.

Combining the spirit of realism in contemporary literature and the art of dance theater not only expands the creative themes of dance theater, but also promotes the diversification of the art form of Chinese dance theater. Adapting literary works, dance theater is not only the reproduction of literary classics, but also the reflection and reproduction of social reality, emphasizing the integration of realism and national spirit.

2. Two stages of the literary adaptation of dance theatre

In the process of literary adaptation of dance theatre, the article mentions two notable creative stages. The first stage is from the 1980s to the early 1990s. - a period in which literary adaptations were mainly aimed at reflecting and critiquing national roots. The works of Lu Xun, Ba Jin and Cao Yu were often adapted into dance dramas, with the creative content focusing on the deep reflection on the feudal system and traditional thinking.

For example, Lu Xun's *Grace* and Ah Ku's *True Story* are representative

adaptations from this period. The Shanghai Ballet and the Central Ballet adapted "Blessing" into a dance drama, expressing Sister Xianlin's tragic fate and her deep social criticism through dance movements. Through delicate movement design and emotional expression, these dance dramas emphasize critical thinking about feudal society while raising audience awareness of real social issues.

The second stage begins from the late 1990s to the present day, when the themes of the adapted works become more diverse. At this time, the creation of dance theatre is not limited to the critique of national roots, but begins to extend to revolutionary history, national spirit and real life. For example, the dance dramas Red Rock, The Railway Partisans and The Song of Spring are dedicated to the promotion of the revolutionary spirit and show a strong national spirit and historical responsibility.

3. representative cases of adaptation of literary works in dance theatre

The paper analyses in detail several classic cases of literary works adapted for dance theatre, such as The Blessing, The True Story of Ah Kyu, Thunderstorm and Home. In "Blessing", the oppression of women in feudal society is deeply shown through the image of the daughter-in-law Xianglin, and the dance theater adaptor enhances the emotional expression and psychological depiction of the heroine through the form of duet dance, etc. The spiritual triumph of A Kyu is revealed in "A Kyu's True Story", which further reflects the cultural dilemma of the old society by showing its dumbfoundedness and dissatisfaction with reality through dance theatre.

Ba Jing's novel The Family has also been adapted into dance dramas many times. One of the dance dramas, The Death of Minfeng, focuses on the oppression of women in feudal society and uses exquisite dance movements to show the tragic fate of Minfeng, who eventually commits suicide to express her resistance to feudal rituals and rites. These works not only accurately reproduce the original works, but also enhance the visual expression of the characters' emotions through stage performances so that the deep-seated emotions and social critique of the literary works are concretely represented on stage.

4. Challenges and innovations in adapting literary works for dance theatre

The process of adapting literary works for dance theatre is fraught with challenges, especially in terms of how to translate the complexity of words into the expressive power of movement. Literary works usually have complex plots, rich psychological descriptions, and deep ideological connotations, whereas dance theatre, as a physical art, has difficulty expressing the deep meanings of literary works through simple movements. Therefore, choreographers and directors usually have to streamline the plots of original works when adapting them, retain their main ideas, and use symbolic movements and set design to enhance the audience's understanding of the characters' emotions.

Moreover, the narrative in dance theatre differs from the linear narrative in literature, and dance theatre pays more attention to the expressiveness of space and the symbolism of movements. Choreographers and directors must find a balance between stage space and character movement to ensure narrative fluidity and depth of emotion. Stage lighting, props and set design also play a crucial role in this process, helping the audience to understand the emotional expression of dance theatre more intuitively.

Despite the challenges, many adaptations of dance theatre have made bold innovations to the form while retaining the spirit of the original work. For example, in the adaptation of Lu Xun's *Blessing*, the choreographer and director enhanced the audience's critical understanding of feudal rites and rituals by creatively visualizing the inner world of Xianlin's sister and her tragic fate. In the adaptation of Ah Kyu Zheng Zhuang, the expression of the dance drama paid more attention to the representation of the psychological level, and the dance was closely integrated with the internal actions of the characters, which further deepened the understanding of Ah Kyu's mental state.

5. the importance of adapted dance dramas for the creation of Chinese dance dramas

The adaptation of Chinese literature breathed new vitality into the creation of Chinese dance theatre. By adapting classical and contemporary literature, dance theater not only enriches the means of expression of Chinese dance theater, but also strengthens the ideological and social essence of dance theater. The social criticism and depth of thought in literary works are conveyed through the form of dance theater, so that the

audience can feel the ideological shock of literary works while watching dance theater.

These adapted dance dramas also promote the internationalization of Chinese dance dramas. Many Chinese literary works themselves have a wide international influence, and through the adaptation of dance drama, these works can be presented on the international stage through stage performances, which promotes the global spread of Chinese culture.

The adaptation of Chinese literature into dance theatre is an important development in the creation of Chinese dance theatre. This process is both a tribute to literary classics and a reflection of social reality. Through adaptation, choreographers and directors translate the deep thoughts and rich emotions in literature into physical expressions on stage, making dance theatre an art form capable of conveying ideas. At the same time, the literary adaptation of dance theatre promotes the diversification and international development of Chinese dance theatre and becomes an important part of Chinese dance theatre art.

In conclusion, the Chinese dance theater literary adaptation has not only enriched the creative content of Chinese dance theater, but also enhanced the cultural hue and depth of thought of dance theater, providing new opportunities and artistic space for the development of Chinese dance theater.

Chapter 3.

Choreographic Strategies for Adapting Chinese Literary Works into Dance Performances

Chapter 3 examines the specific choreographic strategies and theoretical frameworks used in the process of adapting literary works to dance theatre, from the portrayal of characters, the extraction and reconstruction of plots, the expression of emotions and symbolic design to the use of dance language, analysing how choreographers and directors can accomplish the cross-media transformation between literary works and dance theatre through these means.

1. from literature to dance theatre: artistic strategies of choreography

Cross-media adaptation of literary works and dance theatre is a complex process

of artistic creation involving reinterpretation and visual representation of texts. This paper argues that in adapting a literary work to dance theatre, the first step is to understand and grasp the character, plot development and deep spiritual connotations of the original text. This step involves not only respect for the original work, but also how to present the main ideas of the original work in the unique art form of dance theatre.

Choreographers often adopt two strategies in the adaptation process: first, "add and delete," i.e., provided the basic spirit of the original work is respected, the original work will be deleted, removing the parts that do not fit the dance theater form and retaining the basic characters and plot. In addition, some elements of the original work need to be added and expanded to better suit the needs of the visual presentation on stage. The choreographer and director show strong initiative in this process, and by creatively adapting the structure and storyline, the dance drama retains the core of the original work while showcasing the unique artistic style of dance.

2. Character refinement and shaping: transformation from symbol to image

The image of the character is one of the most important expressive elements in dance theatre. As an art form that relies on body language for expression, compared to the written narrative of literary works, the psychological activities and emotions of characters must be represented through dance movements and expressions. Therefore, in the process of adaptation, the first challenge that choreographers and directors face is how to translate the images of characters described through symbolic language in literary works into visual and three-dimensional images on stage.

Choreographer and director Li Chengxian once pointed out that the heart of dance theatre lies in creating distinctive and vivid characters. In this process, the choreographer must first review and refine the characters in literary works, highlighting those characters who are "danceable" on stage, who often have a rich inner world and emotional fluctuations and can be vividly expressed through the language of dance. For example, in the adaptation of Lu Xun's *A Blessing*, the tragic fate of Xianlin's wife is shown in the form of a duet dance in which the dancers' movements accurately express

her inner pain and struggle, and this "image transformation" is not only true to the spirit of the literary work, but also further enhances the visual impact of the characters' images through the stage form.

Later in the text, how to create typical characters in dance theatre is discussed. Balzac once pointed out that a typical character is a type of character image with individual uniqueness and at the same time a broad general characteristic. In the adaptation of dance drama, the choreographer and director enhance the typical character of the characters to give them symbolic meaning. For example, in the dance drama *The Dream of the Red Chamber*, Dayu's "weakness" is shown through the light steps, slow movements and sad expressions in the dance. This typical treatment allows the audience to quickly identify Dayu's character traits and thus have an emotional resonance with her plight. 3.

3. Use of dance language: a basic means of expressing emotions

Dance language, as the main means of expression of dance theatre, takes on the functions of narration, conveying emotions and shaping characters. The text argues that when choreographers design dance movements, they must not only ensure that these movements are in keeping with the character, but also enhance the expressiveness of the character's image through innovative dance language. Dance movements are intuitive and dynamic and can directly touch the emotions of the audience. This is why dance language is often more infectious and resonant than written language.

For example, in the adaptation of Zhao's *Orphan*, Cheng Ying's inner struggle and determination are shown through his firm movements, and each step, jump and roll of the dancer conveys the character's inner pain and sense of responsibility. On the other hand, the confrontation between the soldiers and the Zhao family expresses the battle between life and death through the clash of body language. Through this strong dance performance, the audience can feel the tension of the dramatic conflict and the fluctuation of emotions.

4. Plot extraction and reconstruction: representation of the dramatic conflict

In the process of adapting a literary work to dance theatre, the way the plot is

selected and reconstructed is a key issue that the choreographer must confront. Due to the relatively limited narrative possibilities of dance theatre, choreographers often have to extract the most dramatic and emotionally impactful main plot from the literary work, while simplifying or deleting secondary plots and characters to ensure that the structure of the dance theatre is concise and clear.

Taking the adaptation of *Thunderstorm* as an example, the text analyses how the six adaptations focus on the conflict between Zhou Ping and Artemisia and highlight the intensity of the dramatic conflict by rationalising the characters and plots from the original work. This kind of plot refinement not only preserves the main idea of the literary work, but also enhances the dramatic tension through the stage performance. Moreover, in the adaptation of such a complex literary work as "The Dream of the Red Chamber," the emotional conflict is also adopted as the focus of the dance theater performance by deleting unnecessary characters and subplots, making the whole work more concentrated and enjoyable to watch on stage.

5. Emotional expression and symbolic design: from internal to external expression

The essence of dance theatre lies in the expression and exposition of emotions and the text states that choreographers and directors help the audience to understand the inner world and emotional fluctuations of the characters in the process through dance language, facial expressions, set design and props combined with the emotional guidance of the music. For example, in the "Dayu buries flowers" scene in *A Dream of the Red Room*, the dancers' delicate performance expresses Dayu's grief and helplessness in the face of fate through beautiful dance steps and movements, and the falling of flower petals on stage, the change of lighting, and the echo of the music together build this sad scene and the expression of emotions is brought to a climax.

In addition to the direct expression of emotion, the text also discusses how the choreographer enhances the expression of emotion through symbolic and emblematic design. In *The Red Lantern Hangs High*, the red lantern serves as a symbol of the feudal family's suppression of women's freedom throughout the play. Through this symbolic design, the writer-director successfully conveys the theme of male oppression in the

original work. In the adaptation of *The Legend of the White Serpent*, the dance moves of the Green Serpent are given more symbolism. The enchanting and twisting movements of the heroine symbolize her strong desire and her struggle for love, thus enhancing the complexity of the image.

6. choice of dance theatre structure and narrative techniques

The narrative structure of literary works is complex, while the form of dance drama presentation requires a simpler and more visual narrative, so the choreographer and director must rework the structure of the dance drama in its adaptation. As mentioned in the text, traditional linear narrative structure and psychological structure are two common ways to design the structure of dance theatre. The linear narrative structure emphasizes plot hierarchy and the unfolding of dramatic conflicts, such as the dance version of *Dream of the Red Room*, which presents the development of the story through Dayu's trajectory of growth. The psychological structure, on the other hand, focuses on the changes in the inner world of the characters, breaking the constraints of time and space and representing the emotional and psychological activities of the characters through dreams and memories. For example, in *The Undying Airwaves*, the inner activities and emotional conflicts of the characters are more delicately represented through the complex and interwoven narrative techniques of character psychology and time and space.

Finally, Chapter 3 shows us the complex process of adapting a literary work to dance theatre through detailed case studies and theoretical discussions. Choreographers and directors successfully transform the emotions, ideas, and cultural connotations of literary works into performing art through characterization, plot refinement, use of dance language, and symbolic design. Choreographers must sublimate the spiritual connotations of literary works into the art of dance theatre through innovative dance language and stage performance based on respect for the original works, delivering strong emotional resonance and visual delight to the audience. The research in this chapter provides a theoretical foundation and practical guidance for future choreographic work and is of great importance for a deeper understanding of cross-

media work between literature and dance theatre.

Chapter 4.

Content, Value and Recommendations in Adapting Chinese Literary Works to Dance Theatre

Chapter 4 examines the connotation, value and developmental suggestions for adapting Chinese literary works into dance theatre. The chapter analyses how literature can be disseminated in different media through the dance theatre form, enriching its multiple interpretations and enhancing the ideological tone of dance theatre. In addition, suggestions for the future development of Chinese literary dance theatre are put forward.

1. cross-media distribution of literary works

Literature, as an important medium of cultural dissemination, originally depended on the paper medium, but with the progress of mass communications, the influence of the paper medium gradually waned. Through body language, visual elements, and music, dance theater enhances the communicative power of literary works as a new kind of communication. The adaptation of dance theatre is not just reproducing the text, but condensing and recreating the literary content through dance and stage performance, thus enabling the audience to feel the thoughts and emotions of the original through another visual experience.

Driven by modern technology, dance theatre distribution methods are gradually diversifying, such as the use of "4K+5G" live broadcast technology and short video platforms that allow dance theatre to reach a wider audience through different channels. In addition, the support of the National Endowment for the Arts and the attention of variety shows have effectively increased the popularity of dance dramas and audience interest.

2. enriching the multiple interpretations and sublimating the values of literary works

Classical literary works have deep cultural overtones and ideological value, and through the adaptation of dance theatre these works have acquired new interpretations

and explanations. For example, Lu Xun's "Blessing" and "The True Story of Ah Kyo" have been recreated through dance theater, which not only preserves the spirit of the original works, but also deepens the characters' image and emotional expression through body language, enriching the multiple interpretations of the works.

The classification of literary works depends not only on their intrinsic quality, but also requires wide dissemination and multiple interpretations. The dance theatre adaptation provides a new platform to showcase these literary classics, giving them new cultural and artistic values on stage. At the same time, the influence of these literary classics is further expanded through the numerous interpretations and adaptations of the works by various choreographers and dance companies.

3. Strengthening the "ideological" style of dance theatre

The "expression" of dance theatre is the basis of its artistic expression. Choreographers and directors convey the thoughts and emotions of works through body language, music, set design and other means. Compared to the precision of written language, dance language is more abstract, so the story design of dance theatre should be simple and intuitive so that the audience can feel the emotions and inner world of the characters through the movements.

However, the abstract nature of body language also brings challenges in expression. For this reason, choreographers should focus on the balance between story and emotion in the creative process and avoid relying too heavily on displays of skill. By simplifying the narrative, choreographers can focus more on conveying the emotions so that the dance drama is not only a visual treat but also a vehicle for emotional resonance.

4. innovative way of choreography in dance theatre

When adapting literary works, choreographers sometimes adopt non-traditional narrative structures, such as movement or chapter structure, to better show the inner world of the characters. Through these innovative structures, choreography breaks the constraints of traditional linear narrative and enhances the flexibility and openness of expression.

Innovation in the language of dance movement is an important direction for dance

theatre choreographers to explore. By shaping the emotions, thoughts and personalities of characters, choreographers and directors use body movements to go deep into the inner world of characters. For example, the dance dramas "Red Sorghum" and "Green Clothes" show the complex emotional fluctuations and psychological changes of the characters through delicate movement design, which further enhances the expressive power of the dance drama.

5. Trend in the Development of Chinese Literature Adapted to Dance Theatre and Suggestions

Chinese dance theatre is in an important period of development. In creating contemporary dance dramas, more attention is paid to the delicate portrayal of character and psychology, shortening the distance between the dance drama and the audience. Choreographers of dance theatre should focus on expressing emotions through body language in their work, while avoiding an excessive pursuit of formalism and display of skill.

The future literary adaptation of dance theatre should maintain a sense of cultural relevance while taking into account the aesthetic demands of contemporary society and audience psychology in order to foster innovation and development of dance theatre. Through in-depth exploration of the aesthetic preferences and cultural expectations of audiences, choreographers should continue to seek ways to express the state of life and emotional world of contemporary people through the language of dance, thereby evoking a wider response.

Chapter 4, through an in-depth analysis of Chinese literature adapted to dance theatre, shows that dance theatre, as an important means of cross-media dissemination of literature, enriches the forms of expression and cultural value of literary works. Through innovative dance language and structural design, choreographers and directors make literary works live a new artistic life on stage, giving a powerful impetus to the development of dance theatre.

Concluding remarks

This dissertation examines dance productions adapted from Chinese literary works and thoroughly analyzes the process of transforming the original works into dance theatre. It summarizes the historical context, choreographic practices and artistic value of this kind of dance performances. Through a combination of theoretical analyses and practical examples, the study describes the technical methods and artistic practices involved in creating literary adaptations for dance theatre, revealing their important role in promoting and enriching the development of dance theatre art.

By adapting literary works for dance theatre, choreographers and directors not only offer audiences a variety of artistic experiences, but through cross-media artistic reimagining, provide new interpretations and stage presentations of the original works. Dance adaptations broaden the channels for dissemination of literary works while providing a source of inspiration and performance space for the creation of new dance productions. Last but not least, they offer valuable experience and theoretical guidance for the development of future dance theatre art.

BIBLIOGRAPHY

- [1]Tang Shukun. Principles of semiotics. Beijing: National University of Science and Technology Press, 1992, p. 1
- [2]Genet, J., Wang Wenjun (trans.). Narrative discourse: the new narrative discourse. Chinese Academy of Social Sciences Press, 1990, p. 4.
- [3]Jiang Kunyan. Selected Western Literary Theories, Vol. 1. Shanghai.
- [4]Langer, S. A new interpretation of philosophy. Harvard University Press, 1957, p. 101
- [5]Li Chengxian. "The Art of Choreography in Gusev's Ballets - A Conversation with the Authors of the Ballet Rusalka". In Dance, issue 6, 1997.
- [6]Wu Baoping. "Discussion on adapting literary classics into ballet". In Dance, Issue 1, 2001.
- [7]Taylor, Ed., LeeAnn Shushan. Anthropology. Shanghai.
- [8]Yin Ding. The Fate of Understanding. Beijing: Sanlien Publishing House: Life, Reading, New Knowledge, 1988, p. 23.
- [9]Zakharov, Xiao Shicheng (trans.). Choreographic notes, parts 3 and 4. Internal Materials of the Beijing Dance Academy, 1987, p. 23.
- [10]Zhu Lijon (ed.), Selected Works on the Aesthetics of Modern Western Art: The Aesthetics of Dance, Spring Wind Literature and Art Press, December 1900, pp. 58-59.
- [11]Yaus, H. R., Holab, R. K., Zhou Ning, Jing Yuanpu (trans. from English and German). Aesthetics of perception and perception theory. Liaoning Provincial People's Publishing House, May 1987, p. 21
- [12]Dong Li. "From Classics to "Classics" - The Adaptation of the Contemporary Ballet "Dream in Scarlet Chambers" in the New Studies of Chinese Dance Theatre". Dance, 2014, no. 6, pp. 30-31
- [13]Slonimsky, Yu. J., Zhu Lijon (trans.). "On the dramatic structure of ballet performance". In: In Search of the Ballet - A dance art researcher's collection of

- translations (part one). Beijing: Central Ethnic University Press, 2013, p. 84.
- [14]Vanslov, V., Zhu Lijon (trans.). "Ballet and Related Arts". In: In Search of the Ballet - A dance art researcher's collection of translations (part one). Beijing: Central Ethnic University Press, 2013, p. 31.
- [15]Yu Ping. "Psychological ballet, ontological ballet and high intensity ballet - after the storm of Boris Eifman's ballet performance". In: Chinese Art Newspaper, 18 October 2019, p. 003
- [16]Yu Ping. "Emotional Tragedy: A Contemporary Transformation of Tradition in Dance Theatre". In: Dance, 1999, no. 2.
- [17]Liu Xiaozheng. "Autonomy of Form - Reflections on Ionesco's 'Pure Theatricality' and the State of Chinese Dance Theatre". In: Art, 2005, no. 1.
- [18]Hu Erian. "Comparison of wins and losses of two national dance competitions". In: Dance Art, 1986, no. 17, pp. 2-5.
- [19]Tang Shukun. Principles of semiotics. Beijing: National University of Science and Technology Press, 1992, p. 1.
- [20]Wu Xiaobang. "Choreography methods and creative approaches". In: Dance, 1986, no. 10, pp. 2-5.
- [21] Feng Shuangbai. History of Dance in New China: 1949-2000. Changsha: Hunan Provincial Arts Publishing House, 2002, p. 124.
- [22]Theoretical Research Department of the Chinese Federation of Literary and Artistic Workers (ed.). Proceedings of the First to Eighth National Congress of the Chinese Federation of Literary and Artistic Workers (1949.7-2006.11). Theoretical Research Department of Chinese Federation of Literary and Artistic Workers, 2009, pp. 368-372.
- [23]Institute of Dance Art of the Chinese Academy of Arts. Dance Art. Beijing: Culture and Arts Publishing House, 1990, p. 120.
- [24]Yu Ping. History of Chinese "new dances" in the new era. Shanghai: Shanghai Music Publishing House, 2016, p. 8.
- [25]Yun De. A survey of literary and artistic trends in the new era. Beijing: China

Literature Association Publishing House, 2016, pp. 55-56.

[26]Theoretical Research Department of the Chinese Federation of Literary and Artistic Workers (ed.). Proceedings of the First to Eighth National Congress of the Chinese Federation of Literary and Artistic Workers (1949.7-2006.11). Theoretical Research Department of the Chinese Federation of Literary and Artistic Workers, 2009, pp. 551-552.

[27]Yun De. A survey of literary and artistic trends in the new era. Beijing: China Literature Association Publishing House, 2016, pp. 55-75.

[28]Tian Sun. "First-class works, third-class adaptations: who says this curse can't be lifted?". In Guangming Daily, 3 February 2021, no. 13.

[29]Yang Qiang. "Reflections on the intertextuality of adaptations in dance theatre - centred on the novel A Dream in Scarlet Chambers". In: Journal of the Beijing Dance Academy, 2023-10-10(141).

[30]Yu Ping, Zhang Li. The Historical Transition of Chinese Dance Theater in Forty Years from Yu Ying's Dream in Scarlet Chambers to Li Xin's Dream in Scarlet Chambers". In: Folk Art Studies, 2023, no. 10, p. 99.

[31]Xiao Suhua. "Moments from the creation of the dance performance "Stones under the Sun - Dream in Scarlet Chambers". In Dance, 2009, no. 1, pp. 36-37.

[32]Shu Qiao. "My reading of "A Dream in Scarlet Chambers". In. Shanghai: Shanghai Music Publishing House, 2009, p. 316.

[40]Ping Xin. Psychology of dance performance. Shanghai: Shanghai Music Publishing House, 2013, p. 102.

[33]Yu Ping. Essays on the History of the Development of Contemporary Chinese Dance Theatre. Chinese Academy of Arts, 2003.

[34]The creative team of Shanghai Ballet School's production of Thunderstorm. "Thunderstorm - from theatre play to ballet". In: Shanghai Theatre Art, 1982, no. 1, p. 22.

[35]He Shixiong. "Progress through Search - a review of the ballet Thunderstorm". In Dance, 1982, no. 1, p. 21.

- [36]Yu Ping. Morphology of dance (textbook). Beijing: Beijing Dance Academy, 1998, pp. 362-363.
- [37]Hegel, Zhu Guangqian (trans.). Aesthetics (Vol. 2). Commercial Publishing House, 1979.
- [38]Luo Huizhen. "How Radio Waves Breaks Through Time and Space After Six Decades from Film to Dance Performance." In: the Literature and Arts Section of the Zhengming Zhibao Daily. Beijing: da you (Beijing) Publishing Co. 2022, pp. 157-158.
- [39]Ma Yunnin. People who watch movies. Lanzhou: Reader Publishing House, 2021, p. 33.
- [40]Luo Huizhen. "How Radio Waves Breaks Through Time and Space After Six Decades from Film to Dance Performance". In: the Literature and Arts Section of the Zhengming Zhibao Daily. Beijing: da you (Beijing) Publishing Co. 2022, pp. 157-158.
- [41]Nover, Zhang-Georges, Guan Zhenghu, Li Xun (trans.). A collection of essays on dance art and dance theatre. Shanghai: Shanghai Literature and Arts Publishing House, 1982, pp. 8-9.
- [42]Tsai Imin. "One hundred years of style in pictorial space - an analysis through the prism of the aesthetic construction of the dance production Radio Waves". In: Literature and Theatre Art, 2020 (11): 60-63.
- [43]Krusteva, Julia, Zhu Qi, Huang Bei (trans. and ed.). Subject. Intertextuality. Psychoanalysis: a collection of lectures by Julia Krasteva of Fudan University. Beijing: Folk Music Publishing House, 2016, p. 11.
- [44]Wu Haiqing, Li Man, An Guxing. Research on cross-border dance creativity: dance adaptations of artistic works. Beijing: china film publishing house, 2017, p. 1.
- [45]Bela Balázs: Early Film Theory: Visible Man and The Spirit of Film. New York: Berghahn Books, 2010, no. 5, p. 15.
- [46]Li Chengxian. Basic Dance Choreography Course. Beijing.
- [47]Hu Yen. "Methods of character building in dance theatre - through the prism of

- Jiao Daxing's image in the dance production "Wasteland". In: Journal of Beijing Academy of Dance, Issue 2, 2009.
- [48]Li Chengxian. "The Aesthetic Characteristics of Dance Theatre". Dance, issue 6, 2000.
- [49]Vissarion Grigorievich Belinsky, Liang Zheng (trans.). Contemporaries. Shanghai: New Literature and Art Publishing House, 1958:120.
- [50]Liu Jian. Perspectives and methods in dance research (textbook). Beijing Academy of Dance, 2018, p. 160.
- [51]Wu Baoping. "Reflections on how dance theatre adapts literary classics". In Dance, Issue 1, 2001.
- [52]Gu Jun. Theory and techniques of dramaturgy. Beijing: Chinese Theatre Art Publishing House, 1981, no. 123.
- [53]Xu Wei. Exploring narrative in dance theatre. Chinese Academy of Arts, 2008, p. 29.
- [54]Guo Qingguan. Textbook of communication theory. Beijing: People's University of China Press, 2011, p. 6.
- [55]Peirce, C.S. The Writings of Charles S. Peirce: A Chronological Edition, Vol. 2, 1984, p. 56.
- [56]Zhou Dasin. You can resist temptation. People's Literature Publishing House, 2016, p. 116.

Reference to the contributions of the thesis

1. Enriching the theoretical basis of Chinese dance theatre creation

This dissertation systematically explores the history, practice, and methods of adapting literary works for dance theatre, providing a solid theoretical foundation for the development of Chinese dance theatre. Emphasis is placed on the creative freedom and artistic recreation that choreographers and directors exercise in the process of adaptation, and these aspects are analyzed in depth.

2. Proposing technical methods for adapting literary works to dance theatre

This dissertation examines effective strategies for transforming the emotions, characters and plots of literary works into visual symbols through dance movement and set design. The proposed technical methods and guidelines aim to facilitate the future adaptation of literary works for dance theatre.

3. Revealing the cultural and communication value of dance performances adapted from literary works

This dissertation analyzes how literary works can extend their cultural influence by creating dance productions based on them. In addition, it discusses how the visual representation of these works can be enriched through stage performance to provide new interpretations and experiences for contemporary audiences.

4. Encourage innovation in the art form of dance theatre

By adapting literary works, dance theatre makers have the opportunity to achieve innovation in the form and content of stage productions. This allows dance theatre to transcend traditional boundaries, integrate modern elements and encourage the diverse development of the artistic language of dance art.

5. Providing choreographic strategies for adapting literary works into dance productions

The dissertation's analysis of several examples of successful adaptations of literary works into dance theatre provides guidance on how choreographers might flexibly use dance movement, set design and other techniques to create productions of this type. These strategies can serve to more smoothly transform the complex emotions and plots of literary works into dance forms.

6. Improving the possibilities for new interpretations of literary works

This dissertation explores how, through the expressive techniques of dance

theatre, literary works can be presented in innovative ways that allow audiences to perceive new emotional aspects and perspectives on the plot, while deepening their understanding of the original works.

7. Emphasizing the cross-media character of dance theatre

Dance theatre is seen as a cross-media art form that successfully overcomes the textual limitations of literature and provides direct access to emotional content through body language and visual elements. This characteristic of dance theatre is analysed in detail in this thesis.

8. Practical recommendations for creating dance performances adapted from literary works

By examining specific examples, the thesis offers practical experience and guidance for choreographers and directors in their creative work, helping them to overcome the technical challenges and problems associated with artistic expression in the adaptation of literary works.

9. Contribution to the modernization and transformation of traditional literature

This dissertation demonstrates how by adapting clichéd literary works to dance theatre, these works can be presented in a new light, promoting their modernisation and relevance to the contemporary cultural environment.

10. Providing new perspectives for future research

The dissertation results open new opportunities and perspectives for further research in related fields. It encourages researchers and arts practitioners to continue studying the interaction between literature and dance theatre, contributing to the development of the performing arts.

Brief professional biography of Yingping Wang

From 2010 to 2014 she studied at Xiamen University, Department of Chinese Dance, majoring in Dance Art, graduating with a Bachelor's degree in 2014.

In 2014, she was guaranteed an MFA in Dance from the University of Siam, graduating with her MFA in 2017.

In 2019, she joined the Jimei University School of Music as a dance teacher

In 2025 she will defend her PhD in Choreography at the Southwest University "Neofit Rilski" in Bulgaria.

1. During my studies and work I directed and created dance dramas such as:

[1] Original dance theatre "Searching for a boat - a look at the sea tide" Executive director and choreographer

[2] original dance drama "Yixia - pick up the light" executive director, choreographer

[3] large-scale music and dance drama "Ode to Nantziang", choreographed by

2.Prize information

[1] The teaching work "Heart Rising" won the special prize (the highest prize) of the Organizing Committee of the "Second Cross-Strait Student Dance Competition" (sponsored by the Fujian Provincial Department of Education and the Fujian Provincial Federation of Literary and Artistic Circles).

[2] The choreography and creation of the group dance "Holding on - Dreaming" won the Second Prize for Dance Creativity (Professional Group) at the 12th Fujian Music and Dance Festival (organized by Fujian Provincial Department of Culture, Fujian Provincial Department of Education and Fujian Provincial Federation of Literary and Artistic Circles).

[3] The choreography of "The Best Time" won the Best Creation Award at the "First CBDF Cross-Strait International Standard Dance Carnival Performance";

[4] Teaching Achievement "Reform and Practice of Talent Cultivation Regime in Dance Arts Major" won the first Jimei University Teaching Achievement Award in Higher Education.

[5] The grand prize of the first Teaching Innovation Competition for College Teachers at Jimei University.

[6] Second Prize of the First Teaching Innovation Competition for College Teachers in Fujian Province.

3.Publication of scientific articles

[1]Yingping Wang.Application of Artificial Intelligence in College Dance Teaching and Its Performance Analysis.[J] 《International Journal of Emerging Technologies in Learning》. 2020.8 (EI)

[2]Yingping Wang.A study on the factors affecting the job satisfaction of non-heritage performers from the perspective of group identity[J] 《Journal of Jimei University》. 2024.5

[3]Yingping Wang.Restoration and Reinvention:Constructive Approaches to Forms of Movement in Contemporary Dance Works in Putu Xian Opera[J] 《Art Research》 (Art Journal of Harbin Normal College), 2023.04(85-87),, China

[4]Exploring the effects of Chinese classical dance movements on students' self-awareness and emotion regulation.International Conference on Innovative Computer and Management Sciences 2020.

[5]Practice and research of "Citizenship Program" in colleges and universities in the new era - the example of dance major[J] 《China technology investment》 2020.4

[6]Preliminary research on new trends in dance technology development[J] 《Modern Education Teaching and Research》.2013.6

[7]Collaborative learning in ballet teaching[J] 《Teachers and Teaching》. 2013.4

[8]Research on emotion management and cognition in dance teachers.[J] 《Modern Education Teaching and Research》. 2013.2

[9]Inping Wang. Development and change in the adaptation of Chinese classical literary works in dance theater from Dream of the Red Room[J]. 《Enchanting China》, CN41-1390/C (ISSN1673-0992), 2024.10(281-283), China

[10]Yingping Wang.Literature-Film-Dance Theatre Adaptation in the Contemporary Context of Dance Theatre Making[J]. 《Beautifying Life》 , CN31-1530/G0 (ISSN1006-0359), 2024.08(112-114), China

4.Research projects

[1]Head of the 2020 Research Project for Philosophy and Social Science in Fujian Universities (2020 Research Project for Young and Middle-aged Teachers in Fujian Province), "Exploring Danjiao's Forms of Action in Puxian Opera under the Threshold of Heritage Protection".

[2] Presiding over the Jimei University Ideological and Political Cultivation Building Project in 2022: "Giving Star Flame to the People, Carrying the Torch in the Heart - Exploring and Building the Community of Practice Cultivation of "Red Goose" Innovation and Entrepreneurship Team".

[3] In 2022, she chaired the horizontal project "Original dance to promote women's action in the countryside".

[4] In 2022, he will participate in the research of the Ministry of Education's Industry-University Collaboration in Education project, Research on the Application of Motion Capture Technology in the Teaching of Ballet Basic Training.

[5] In 2022, she will participate in the "Chinese Classical Dance and Music and Dance Culture" demonstration course under the "Top Gold Program" of the Ministry of Education.

[6] In 2024, she will participate in the Ministry of Education's joint industry-university collaborative education project, "Practice and Research on the Digitalization of Dance Teaching in the New Era of Arts Education".

[7] In 2020, she participated in Fujian Province's "Classical Dance - Body Rhythm" online and offline hybrid program.

[8] In 2020, participation in a teaching reform project in Fujian Province, "Research on the Teaching Reform and Practice of Innovation and Entrepreneurship of Music and Dance Disciplines Based on the 'New Liberal Arts'".

[9] In 2020, he will participate in a social science project of Fujian Province, "Research on the Modernization and Transformation of Music Education in Minnan in the Late Qing Dynasty and the Republic of China (1840-1949)".

[10] Participated in Fujian Province's exquisite online open course "Chinese Classical Dance and Music and Dance Culture".

[11] 2014 r. "Artistic expression and display of dance in development and innovation".

[12] In 2015 she participated in the research of a horizontal project: 'Exploring the application of dance for innovation and development in arts education in colleges and universities'.

[13] In 2016, he participated in the cross-cutting research on "The First Cross-Strait International CBDF Standard Dance Carnival".

[14] 2017 Participation in the research of a horizontal project: 'Establishing an experimental basis for the reform of K12 music education informatization and research on the evaluation of the quality of art informatization for primary and secondary school students

[15] 2017 Participation in the research of the horizontal project: 'The situation of the demand for the strategy of training and education of art talents in China according to the vision of cultural and creative industries

[16] 2018 Participation in the research of a horizontal project: 'Historical search of traditional dance She and research on ecological heritage and development of secondary school students

[17] 2018 Participation in the research of a transversal project: 'Comprehensive practical project for aesthetic education in rural art schools

[18] 2018 Participation in the research of a horizontal project: 'Research project on how to cultivate talents of arts professionals on campus'.

List of publications on the dissertation topic

1. Inping Wang. Development and change in the adaptation of Chinese classical literary works in dance theater from Dream of the Red Room[J]. 《Enchanting China》, CN41-1390/C (ISSN1673-0992), 2024.10(281-283), China
2. Inping Wang. Literature-Film-Dance Theatre Adaptation in the Contemporary Context of Dance Theatre Making[J]. 《Beautifying Life》, CN31-1530/G0 (ISSN1006-0359), 2024.08(112-114), China
3. Yingping Wang. Recovering and Reinventing: Constructive Approaches to Forms of Movement in Contemporary Dance Creation in Putu Xian Opera[J]. 《Art Research》 (Art Journal of Harbin Normal College), 2023.04(85-87), China